

Krajský soud
OSTRAVA

Na Hradbách 1836/21
729 01 Ostrava
tel.: 595 131 511
fax: 596 118 544
podatelna@ksz.ova.justice.cz
datová schránka: 6kzabcw

32 ICm 2312/2017

Ostrava 7. června 2021
KZC 3033/2018 – 241

Krajské státní zastupitelství v Ostravě (dále jen „KSZ“) podává ve věci

Žalobce : Ing. Lee Louda, IČ : 693 26 681, se sídlem Vodičkova 41, PSČ 110 00 Praha 1, **insolvenční správce dlužníka OKD, a.s.**, IČ: 268 63 154, se sídlem Stonavská 2179, Doly, Karviná, PSČ 735 06

Žalovaná č. 1: **New World Resources N. V.**, založená podle zákonů Nizozemí a registrovaná v holandském obchodním rejstříku pod číslem 34239108 a registrována jako zahraniční společnost v britském obchodním rejstříku s britským číslem založení BR016952 a se sídlem na adrese 115 Park Street, Londýn, W1K 7AP, Velká Británie

Žalovaný č. 2: **Zdeněk Bakala**, nar. dne 7. února 1961, bytem Modrava 14, 341 92

Žalovaný č. 3: **Peter Kadas**, dat. nar. 27. února 1962, bytem NW3 1HP Londýn, 3 Streatley Place, Spojené království Velké Británie a Severního Irska

Žalovaná č. 4: **BXR Group Limited**, se sídlem PO Box 71 Road Town Tortola VG1110, British Virgin Islands

Žalovaná č. 5: **CERCL Mining B.V.**, společnost založená podle zákonů Nizozemí a registrovaná v holandském obchodním rejstříku pod číslem 34348220 se sídlem Zuidplein 160, 1077XV Amsterdam

v y j á d ř e n í

I.

stanovisko insolvenčního správce

1. Dne 12. 5. 2017 byla ke Krajskému soudu v Ostravě podána odpůrčí žaloba insolvenčního správce dlužníka OKD správa pohledávek a.s. (dále jen „OKD“). Tuto žalobu insolvenční správce (dále jen „žalobce“) doplnil podáními ze dne 12. 6. 2017, 25. 2. 2020, 27. 4. 2020, 15. 6. 2020, 16. 11. 2020 a 7. 4. 2021, ve kterých se blíže zabýval podstatou odpůrčí žaloby, vysvětloval skutkové okolnosti a právní závěry, které jej vedly k podání žaloby a vyjadřoval se rovněž k pasivní legitimaci žalovaných.
2. Pokud KSZ pomine otázku možnosti odporovat rozhodnutí valné hromady, kterou má soud prvního stupně za vyřešenou, stejně jako překážku litispendence (sdělení soudu č.j. 32 ICM 2312/2017 – 286), tak by právní argumentaci žalobce bylo zřejmě možno shrnout tak, jak to sám popsal pod bodem 35 žaloby, tedy tak, že následkem napadených rozhodnutí jediného akcionáře v působnosti valné hromady o rozdělení zisku OKD dne 17. 5. 2011 a 15. 5. 2012 **žalovaná č. 1 úmyslně snížila majetek Dlužníka ve svůj prospěch, a to o částku 12.095.025.041 Kč, ačkoliv věděla o vysokém zadlužení Dlužníka a jeho nepříznivém hospodářském vývoji a měla vědět i o chybném vedení účetnictví, když Dlužník nevytvářel dostatečné finanční rezervy ze zisku na budoucí období. Přesto úmyslným zneužitím svého vlivu rozhodla žalovaná č. 1 o vyplacení dividend ve svůj prospěch, čímž reálně snížila majetek Dlužníka a zkrátila tak v konečném důsledku uspokojení věřitelů dlužníka. Pokud by Rozhodnutí I a II žalovaná neučinila, uvedená částka by byla nadále součástí majetku dlužníka a mohla sloužit k uspokojení jeho závazků.**
3. Přestože se žalobce podrobněji nezabývá příčinou souvislostí mezi Rozhodnutím I a II a zkrácením konkrétních věřitelů, lze z jeho vyjádření dovodit (zejména pak odst. 57 a 64 vyjádření ze dne 15. 6. 2020), že následkem rozhodnutí žalovaného č. 1 byl (na pozadí ekonomické situace OKD v době učinění rozhodnutí) úpadek OKD. Jediní věřitelé, kteří by mohli být tímto postupem krácení jsou pak nejméně ti věřitelé OKD, jejichž pohledávky nebyly v průběhu insolvenčního řízení zcela uspokojeny a museli se tedy spokojit pouze s poměrným uspokojením.
4. V konkrétnější rovině by tak bylo možno tvrzení žalobce vnímat tím způsobem, že žalovaná, která byla jediným akcionářem OKD od 7. 9. 2006 do 7. 10. 2014, učinila své rozhodnutí s vědomím třech základních předpokladů, tedy vysokého zadlužení dlužníka, nepříznivého hospodářského vývoje na trhu s uhlím a nedostatku finančních rezerv na budoucí období. Rozhodnutí o výplatě dividend na pozadí těchto skutkových okolností, kterých si byla žalovaná č. 1 vědoma, vedlo k úpadku dlužníka a v konečném důsledku ke snížení uspokojení těch věřitelů, jejichž zjištěné pohledávky byly uspokojeny pouze poměrným způsobem, přičemž za situace, kdy by nedošlo k realizaci Rozhodnutí I a II, mohlo být jejich uspokojení vyšší nejméně o tuto částku.
5. Žalobce se ve svých vyjádřeních zabýval také otázkou pasivní legitimace žalovaných. Zatímco pasivní legitimaci žalovaného č. 1 odvozuje od skutečnosti, že tato osoba byla příjemcem dividendy vyplacené dle Rozhodnutí I a II, tak pasivní legitimaci žalovaných č. 4 a 5 a zejména pak žalovaných č. 2 a 3, odvozuje od

závěru, že tyto osoby měly z neúčinného právního jednání prospěch. Tento prospěch má plynout z toho, že *finanční prostředky získané žalovaným č. 1 byly žalovanému č. 2 a žalovanému č. 3 vyplaceny postupně „nahoru“ skrze mezinárodní akcionářskou strukturu žalovaného č. 2* (odst. 32 vyjádření ze dne 25. 2. 2020).

6. Žalobce tak dovozuje, že žalovaný č. 1, 4 a 5 byli pouhými prostředníky ve finanční transakci, která byla primárně realizovaná ve prospěch žalovaných č. 2 a 3 a tito žalovaní se stali v důsledku postupných výplat dividend jimi ovládaných osob, konečnými příjemci dividend vyplacených dle Rozhodnutí I a II žalovanému č. 1, z čehož plyne jejich prospěch z těchto rozhodnutí.

II. vyjádření žalovaných

7. Pokud jde o vyjádření žalovaných, tak s odhlédnutím od námitek týkajících se překážky věci zahájené a s tím souvisejícími návrhy na přerušování řízení, případně otázky možnosti odporovat rozhodnutí jediného akcionáře dlužníka, k níž soud prvního stupně již zaujal své stanovisko, tak tito soustředili svá vyjádření především do tvrzení o nedostatku jejich pasivní legitimace, případně tvrzení o absenci naplnění znaků skutkové podstaty dle § 242 IZ.
8. **Žalovaná č. 1** se k věci vyjádřil především ve svém podání ze dne 16. 2. 2021. V tomto vyjádření poukazoval zejména na skutečnost, že výplaty dividend ze strany žalované č. 1 nemají žádnou skutkovou souvislost s dividendou vyplacenou na základě Rozhodnutí I a II.
9. Žalovaná č. 1 se vyjádřila rovněž k charakteru své činnosti, když považovala za nezbytné zdůraznit, že držení akcií dlužníka nebylo její jedinou činností, měla své vlastní podnikatelské aktivity, kdy zmiňuje vlastnictví spol. OKK Koksovy a.s. prostřednictvím dceřiné společnosti NWR Karbonia S.A., která v roce 2011 připravovala otevření dolu v oblasti Dębienia v Polsku, vlastnila licence na těžbu v polské oblasti Morcinek a od roku 2010 připravovala akvizici polské těžební společnosti Lubelski, Wegiel „Bogdanka“ S.A., která se nakonec nerealizovala.
10. V návaznosti na obvinění ze zkrácení věřitelů, žalovaná č. 1 uvedla, že v letech 2010 až 2015 poskytla OKD prostředky ve formě vkladů do základního kapitálu i mimo základní kapitál, a to nepeněžitými vklady částku 4.026.857.625 Kč a peněžitými vklady ve výši 15.211.220.000 Kč.
11. **Žalovaný č. 2** se k otázce pasivní legitimace vyjádřil zejména ve svém podání ze dne 29. 9. 2017, kde namítal především tolik, že finanční prostředky dle Rozhodnutí I a II byly vyplaceny žalované č. 1 a nikoli žalovanému č. 2, který nikdy nevlastnil žádný přímý majetkový podíl na OKD. Jediný akcionář žalované č. 1 byla v rozhodné době spol. NWR Plc, která byla společností kótovanou na burzách v Londýně, Praze a Varšavě. Nároky žalobce, které vznášejí po žalované č. 2 jsou pouze v teoretické rovině.

12. Žalovaný č. 2 ve svém podání ze dne 24. 2. 2020 rovněž poukazuje na zřejmý deficit žalobních tvrzení a absenci návazných důkazních návrhů, když žalobce neprokazuje jeden ze základních znaků úmyslně zkracujícího právního úkonu dle § 242 IZ, kterým je existence zkrácených věřitelů v rozhodné době. Dále namítá, že pokud má být odporováno jiné právní skutečnosti, nelze dovodit subjektivní stránku jednání dlužníka, když jiná právní skutečnost nemůže být z povahy věci úmyslným právním úkonem dlužníka. Rozhodnutí I a II jsou projevem vůle jediného akcionáře, nikoli dlužníka.
13. **Žalovaná č. 4** se ve svých podáních ze dne 18. 2. 2019, 9. 9. 2020 a 4. 2. 2021 věnuje nedostatku své vlastní pasivní legitimace v tomto sporu, když opakovaně poukazuje na skutečnost, že výplaty dividend žalovanou č. 1 neměly žádnou časovou souvislost s Rozhodnutími I a II a neodpovídá ani výše dividend přijatých žalovanou č. 1 a dividend vyplacených. Ve shodě s žalovanou č. 1 uvedla, že jak plyne z finančních výkazů žalované č. 1 je rovněž patrné, že žalovaná č. 1 měl své vlastní obchodní aktivity a své finanční prostředky využíval dle svého uvážení a bez návaznosti na dividendy vyplácené dlužníkem. Na podporu svých závěrů poukazuje také na rozhodnutí High Court of Justice ze dne 18. 1. 2019, který uzavřel, že dividendy vyplácené žalované č. 5 v letech 2011 a 2012 byly žalované č. 5 vyplaceny po právu, přičemž český soud není oprávněn tuto otázku dále zkoumat.
14. Žalovaná č. 4 shrnuje, že ve sporu může být pasivně legitimována, neboť z Rozhodnutí I a II nic neobdržela, pasivní legitimace lze dovodit pouze u žalované č. 1.
15. **Žalovaná č. 5** ve svém podání ze dne 30. 7. 2018, 20. 2. 2020, 6. 4. 2020 a 4. 2. 2021 vyjadřuje zásadě shodně jako žalovaná č. 4, když uvádí, že žalobce nepředkládá žádné důkazy o tom, že by žalovaná č. 5 měla být příjemcem jakéhokoli plnění od žalované č. 1, odkazuje pouze na neurčité budoucí dokazování, není schopen stanovit výši podílu jednotlivých žalovaných č. 2 až 5, jeho tvrzení ve vztahu k žalované č. 5 jsou spekulativní a nepodložená. Shodně jako žalovaná č. 4 odkazuje na rozhodnutí High Court of Justice ze dne 18. 1. 2019, který konstatoval, že dividendy vyplácené žalované č. 5 byly vyplaceny řádně a v souladu s anglickým právem, což musí český soud, příslušný k vedení insolvenčního řízení a toho incidenčního sporu, respektovat. Dle tvrzení žalované č. 5 mezi dividendy vyplacenými dle Rozhodnutí I a II není žádná časová, věcná ani finanční souvislost. Shodně s žalovanou č. 4 poukazuje na vlastní obchodní aktivity žalované č. 1, kdy odkazuje na účetní závěrky žalované č. 1 za rok 2011 a 2012, z nichž má vyplývat, že žalovaná č. 1 měla příjmy z vlastních obchodních aktivit, investic a činností, které byly zcela nezávislé a nijak nesouvisely s OKD a které žalované č. 1 generovaly příjmy a zakládaly závazky.

III. skutková podstata § 242 IZ

jednání, příčinná souvislost a následek dle § 242 IZ

16. V návaznosti na námitky žalovaného č. 2 považuje KSZ za podstatné zabývat se nejprve blíže skutkovou podstatou neúčinného právního jednání dle § 242 IZ.

17. Žalobce Rozhodnutí I a II právně kvalifikoval jako úmyslně zkracující právní jednání dle § 242 IZ. Je nepochybné, že jde o jedinou skutkovou podstatu neúčinného právního jednání, kterou je možno v dané skutkové situaci aplikovat, neboť k napadenému jednání došlo před více než 3 lety před zahájením insolvenčního řízení, což je nejzazší lhůta pro posouzení právních jednání jako neúčinných dle § 240 a § 241 IZ a současně méně než před pěti lety před zahájením insolvenčního řízení, tedy ve lhůtě dle § 242 odst. 3 IZ.
18. Vzhledem ke skutečnosti, že odpůrčí žaloba spojuje jednání s úpadkem dlužníka, je nutno vzít v úvahu, jaký může mít úpadek na tuto právní kvalifikaci vliv. Jak plyne z odborné literatury, tak *„u tohoto typu skutkové podstaty tedy není oproti dvěma předcházejícím rozhodující, v jaké situaci dlužník jednání činil, zda se tak stalo v době, kdy byl v úpadku nebo toto jednání k jeho úpadku vedlo. Rozhodující je následek, tedy že došlo ke zkrácení věřitelů“* (Hásová, J., Moravec, T. a kol. Insolvenční zákon. Komentář. 3 vydání. Praha: C.H. Beck, 2017 str. 937).
19. K uvedenému je ovšem nutno dodat, že jak plyne z povahy věci, mezi jednáním dlužníka a následkem spočívajícím ve zkrácení věřitele musí být dána příčinná souvislost. Vzhledem ke skutečnosti, že zákon nijak blíže nepopisuje znaky zkracujícího jednání (jak to činí § 240 a § 241), a jde tak o poměrně širokou hypotézu právní normy, může jít o velmi široké spektrum jednání, které nepochybně může zahrnovat také způsobení úpadku (nikoliv jako kvalifikační znak, ale jako součást příčinné souvislosti). Stejně tak může jít o jednání, které na úpadek dlužníka nemělo žádný vliv. Podstatné bude pouze tolik, zda v jeho důsledku obdržel věřitel méně, než kolik by obdržel, kdyby tohoto jednání nebylo.
20. Současně není nijak vyloučeno, aby neúčinným právním jednáním bylo dotčeno více věřitelů, tento následek nijak neodporuje skutkové podstatě úmyslně zkracujícího úkonu dle § 242 IZ, když argumentem *ad minori ad maius* lze dospět k závěru, že pokud je právní jednání neúčinné v důsledku zkrácení jednoho věřitele, bude nepochybně neúčinné i tehdy, pokud postihne tento následek více věřitelů.
21. V rámci posouzení právní kvalifikace dle § 242 IZ je zapotřebí vzít v úvahu názor žalovaného č. 2 týkající se absence naplnění podstatného znaku úmyslně zkracujícího úkonu dle § 242 IZ, za předpokladu, že v době právního jednání (Rozhodnutí I a II) zde nebyli věřitelé s pohledávkami, které v důsledku Rozhodnutí I a II nebyly následně uspokojeny. Žalovaný č. 2 svůj názor odvozuje z judikatury NSČR, (21 Cdo 2975/2012), ze které vyplývá, že podmínky odporovatelnosti se posuzují ke dni vzniku právního úkonu.
22. Přestože se KSZ v rozporu s názorem žalovaného č. 2 domnívá, že lze nalézt ke dni učinění právního úkonu konkrétní věřitele, kteří byli v důsledku Rozhodnutí I a II zkrácení na svých právech (viz níže), tak bez ohledu na tuto skutečnost usuzuje, že existence konkrétních poškozených věřitelů v době realizace neúčinného právního jednání není nezbytným znakem úmyslně zkracujícího právního úkonu, resp. není nutné prokazovat existenci těchto věřitelů ke dni realizace neúčinného právního jednání. Nicméně v konečném důsledku je nutno tyto věřitele konkrétně specifikovat, neboť neúčinnost není absolutní a působí jen vůči určitému okruhu subjektů.

23. To, co především plyne z žalovaným č. 2 citované judikatury (NSČR 29 ICdo 48/2013) je to, že *úmysl dlužníka zahrnuje vědomost o tom, že již nemá další dostatečný majetek k uspokojení věřitelových pohledávek. Jestliže se podmínky odporovatelnosti posuzují ke dni vzniku právního úkonu, znamená to, že ke stejnému okamžiku se zjišťuje i to, zda dlužník měl po uzavření odporovatelného právního úkonu další dostatečný majetek k uspokojení věřitele.*
24. Žalovaný č. 2 při aplikaci výše uvedených závěrů Nejvyššího soudu dle názoru KSZ zaměňuje jednání a následek úmyslně zkracujícího právního jednání. Jak bylo uvedeno výše, je u § 242 IZ hypotéza právní normy nastavena poměrně široce, kdy není přesně specifikováno jednání, které má vést k následku spočívajícímu ve zkrácení věřitele. Pokud Nejvyšší soud hovoří o tom, že podmínky odporovatelnosti se posuzují ke dni vzniku právního úkonu, tak z tohoto vyplývá, že je nutno posoudit, zda již ke dni realizace právního úkonu dlužník vytvořil svým úmyslným jednáním všechny podmínky k tomu, aby došlo ke zkrácení věřitelů. Zda k tomu zkrácení (následku) fakticky dojde s určitým časovým zpožděním od učiněného jednání dlužníka nebo toto nastane již v okamžiku realizace jednání dlužníka, není rozhodné. Podstatné je, jak bylo uvedeno výše, že mezi tímto jednáním a následkem je příčinná souvislost. Součástí jednání je tak pochopitelně také subjektivní stránka jednání dlužníka zahrnující vědomost o budoucím následku svého jednání, resp. nejméně srozumění s tímto následkem.
25. Výše uvedený závěr považuje KSZ za nebytné podpořit některými historickými souvislostmi odpůrčího práva. Je všeobecně známo, že právní úprava odpůrčího práva v insolvenčním zákoně vychází z tradice odpůrčího práva platného v období tzv. první republiky vycházející z rakouské právní úpravy (kde v zásadě platí dodnes). Výklad dnes platných skutkových podstat neúčinného právního jednání je tedy nutno poměřovat smyslem a účelem tohoto tradičního pojetí odpůrčího práva.
26. K významu tohoto historického výkladu se opakovaně přiklání také Nejvyšší soud, který např. v rozh. 29 ICdo 44/2014 uvedl, že *Nehledě k míře (ne)přesnosti srovnávací historické metody výkladu právní normy jako druhu její interpretace (KNAPP) Nejvyšší soud uvádí, že zjevným inspiračním zdrojem úpravy odpůrčích nároků v insolvenčním řízení byla úprava odpůrčích nároků v konkursu, jak se prosazovala v zákonných úpravách úpadkového práva na území České republiky již od roku 2014.*
27. *Skutková podstata upravující odpor „pro úmysl zkrátiti věřitele“ byla obsažena již v § 28 konkursního řádu v císařském nařízení č. 337/1914 ř. z., kterým se zavádí řád konkursní, vyrovnací a odpůrčí, recipovaném Československou republikou a platném na jejím území až do 1.4. 1931. S účinností od 1.4.1931 upravoval tuto skutkovou podstatu § 30 konkursního řádu v zák. č. 64/1931 Sb., z. a n., kterým se vydávají řady konkursní vyrovnací a odpůrčí (dále jen „konkursní řád z roku 1931“).*
28. Vycházejí tak z výše citované historické právní úpravy, pak Nejvyšší soud vyjádřil své právní závěry ve vztahu ke skutkové podstatě úmyslně zkracujícího právního jednání dle § 242 IZ, přesněji pak k samostatnosti této skutkové podstaty a nezávislosti na jiných skutkových podstatách neúčinného právního jednání v platné právní úpravě. KSZ tak neshledává žádnou překážku proto, aby v posuzované věci

soud nevzal v potaz právní výklad plynoucí z tehdejší odborné literatury ve vztahu k problematice zmiňované žalovaným č. 2, tedy k existenci zkrácených věřitelů v okamžiku realizace neúčinného právního jednání.

29. Jak plyne z komentovaného ustanovení zák. č. 64/1931 Sb., kterým se vydávají konkursní, vyrovnací a odpůřčí řády (Dr. Voska, právnické knihkupectví a nakladatelství Linhart a Pekárek, Praha 1931) k § 30 odst. 1, kde bylo upraveno právo **odporovat právním jednáním, která úpadce vykonal v úmyslu zkrátiti věřitele druhé straně známém**, se uvádí že, *nezáleží na tom, které ze svých věřitelů úpadce měl v úmyslu zkrátiti, mohou to být třeba i věřitelé budoucí*. V této souvislosti odkazuje odborná literatura také na tehdy platnou judikaturu, z níž plyne, že *předpokladem odporovatelnosti podle § 28, č. 1 (nyní 30) konk. ř. je důkaz, že úpadce předsevzal právní jednání v úmyslu, druhé straně známém zkrátiti věřitele. Stačí, že úpadce jednal v úmyslu poškoditi třeba budoucí věřitele nebo aspoň vědomí, že svým jednáním je zkracuje, ať již měl na mysli některé určité nebo všechny věřitele nebo neurčité. Žalobce nemusí dokazovati, že z právního jednání úpadcova vzešla skutečně věřitelům škoda*.
30. K ust. § 30 odst. 2 téhož právního předpisu, kde je upravena **možnost odporovat právním jednáním, kterým úpadcoví věřitelé byli zkráceni**, se pak uvádí že *zde se vyžaduje, aby úpadcoví věřitelé byli odporovatelným jednáním skutečně poškozeni*.
31. Z uvedeného je zřejmé, že právní úprava dle § 30 č. 1 zák. č. 64/1931 Sb. umožňovala (na rozdíl od platné právní úpravy) odporovat právním jednáním učiněným v úmyslu zkrátit věřitele bez ohledu na následek tohoto jednání (k čemuž se také vztahuje relevantní komentář). Tato skutečnost však nic nemění na výše uvedeném závěru, že pro posouzení existence úmyslného jednání směřujícího k poškození věřitelů (jakožto jednoho ze znaků skutkové podstaty) je nerozhodné, zda v okamžiku realizace tohoto jednání zde poškození věřitelé byli nebo teprve měli vzniknout (v jeho důsledku). V tomto směru tedy shledává KSZ závěry odborné historické literatury jako použitelné pro posouzení jednání dlužníka jakožto úmyslného jednání směřujícího ke zkrácení věřitelů dle § 242 IZ. Následek tohoto jednání (tedy zda ke zkrácení věřitelů v důsledku jednání dlužníka skutečně došlo a v jakém okamžiku) je nutno vnímat pouze v intencích příčinné souvislosti s již uskutečněným zkracujícím jednáním. Časový okamžik vzniku následku zkracujícího jednání dlužníka je nerozhodný.

subjektivní stránka § 242 IZ

32. Poměrně nesnadnou otázkou je existence subjektivní stránky jednání dlužníka (ve smyslu § 242 IZ) za situace, kdy je odporováno jiné právní skutečnosti, jak rovněž namítá žalovaný č. 2 ve svém vyjádření ze dne 24. 2. 2020. Tato otázka úzce souvisí s otázkou právní povahy rozhodnutí jediného akcionáře při působnosti valné hromady, kterou se KSZ blíže zabývalo ve svých vyjádřeních ze dne 7. 8. 2019 a 10. 2. 2021. S ohledem na stanovisko soudu vyjádřené ve sdělení ze dne 7. 2. 2020 zřejmě není namístě znova obsáhle otevírat tuto otázku, nicméně pro posouzení existence subjektivní stránky žalobou napadené skutečnosti se jeví jako nezbytné vzít v úvahu některé právní závěry, které vyplynuly z odborné diskuze ohledně

právní povahy usnesení valné hromady na pozadí právní úpravy platné v době realizace Rozhodnutí I a II. Tato odborná diskuze je poměrně přehledně shrnuta v odborné literatuře – Dědič, J., Štenglová, I., Čech, P., Kříž, R. Akciové společnosti. 6., přepracované vydání. Praha: C.H.Beck str. 268-295.

33. Z citované odborné literatury lze dovodit, že zásadní skutečností, která bránila posouzení usnesení valné hromady jako právního úkonu (u části odborné veřejnosti), byla zejména ta část definice právního úkonu dle § 34 ObčZ, která určovala (a určuje i dnes), že následkem právního úkonu je vznik, změna nebo zánik práv a povinností, které právní předpisy s takovým projevem vůle spojují. Právě tato skutečnost zřejmě vedla k závěru o povaze usnesení valné hromady jako jiné právní skutečnosti plynoucí jak z žalobcem citovaného rozh. NSČR 29 ICdo 6/2012, tak z rozh. NSČR 1 Odon 60/1997. Naopak zde byla shoda na tom, že usnesení valné hromady je projevem vůle orgánu společnosti.
34. *Zkoumáme-li právní povahu usnesení valné hromady, nemůžeme podle našeho názoru pominout ustanovení § 2 ObčZ, podle kterého občanskoprávní vztahy (jejichž obsahem jsou práva a povinnosti účastníků), vznikají nejen na základě právních úkonů, ale i na základě jiných právních skutečností, s nimiž zákon vznik a také změnu či zánik takových vztahů spojuje.....Přitom i některé z uvedených právních skutečností, a to ty, které nejsou právními událostmi, jsou chováním volním, tj. výsledkem vůle osoby, která je svým chováním založila* (Dědič, J., Štenglová, I., Čech, P., Kříž, R. Akciové společnosti. 6., přepracované vydání. Praha: C.H.Beck str. 285).
35. Výše uvedeným postojem tak byl překonán spor ohledně toho, zda projev vůle orgánu společnosti, kterým je usnesení valné hromady, může bez dalšího jednání spočívajícího v realizaci vůle valné hromady dalším orgánem společnosti (např. představenstvem) způsobit právní účinky i vně společnosti, jak ostatně plyne i z žalobcem citovaného rozh. NSČR 29 ICdo 6/2012.
36. Pokud tedy lze nahlížet na rozhodnutí valné hromady jako na projev vůle orgánu společnosti, a tedy projev vůle společnosti samotné, je možné jistě hovořit také o subjektivní stránce tohoto projevu vůle. Otázka účinků tohoto projevu vůle je pak spojena s následkem, který tento projev vůle způsobil jako jiná právní skutečnost, tedy zkrácení věřitelů. Tyto závěry lze s ohledem na ust. § 190 odst. 1 zák. č. 513/1991 Sb., vztáhnout také na rozhodování jediného akcionáře.
37. V této souvislosti je nutno vzít v úvahu skutečnost, že jediný akcionář, který rozhoduje v působnosti valné hromady již nerozhoduje sám za sebe, ale rozhoduje jako orgán společnosti. Z výše uvedených důvodů tak lze v souvislosti s rozhodnutím jediného akcionáře o výplatě dividend hovořit jako o jednání OKD (realizovaného prostřednictvím jeho orgánu - valné hromady).
38. Z uvedených důvodů tak KSZ uzavírá, že úmysl zkrátit věřitele dle § 242 IZ je možno hledat v projevu vůle rozhodnutí jediného akcionáře v působnosti valné hromady, resp. rozhodnutí orgánu společnosti - OKD a v něm je také možno nalézat důvody a příčiny tohoto projevu vůle, případně srozumění s tímto projevem a jeho následky. Subjektivní stránku tohoto projevu vůle je nutno přičítat OKD. Současně pak (s ohledem na ztotožnění osoby rozhodujícího akcionáře s orgánem

společnosti) nelze pochybovat nejméně o srozumění jediného akcionáře s následky rozhodnutí valné hromady tak, jak jsou popsány níže.

IV. Konzern NWR

struktura osob ovládajících OKD

39. KSZ považuje za podstatné věnovat se podstatě koncernu NWR v rozhodné době 2011 - 2016, jehož bylo OKD součástí. Pochopení postavení OKD v rámci koncernu NWR je nezbytné nikoli pouze z pohledu níže popsaného zkrácení věřitelů, ale také z pohledu toho, kdo měl z činnosti a z výplat jednotlivých dividend OKD prospěch, což je otázka úzce související s pasivní legitimací žalovaných č. 2-5.
40. Společnost **NWR N.V.** byla jediným akcionářem OKD a bezprostředně ovládající mateřskou obchodní korporací OKD od 7. 9. 2006 do 7. 10. 2014.
41. Od roku 2011 byla spol. NWR N.V. ovládána spol. **NWR Plc**, která vznikla v roce 2011 ve Spojeném Království Velké Británie a Severního Irska a jako výsledek nabídky výměny akcií se stala mateřskou společností New World Resources N.V., která zůstala jediným akcionářem dlužníka. V květnu 2011 začalo obchodování s akciemi typu A New World Resources Plc na burzách v Londýně, Varšavě a Praze.
42. Ke změně ve struktuře osob ovládajících OKD v rámci koncernu NWR došlo v roce 2014, kdy se novou mateřskou obchodní korporací a jediným akcionářem dlužníka od 7. 10. 2014 stala spol. **NWR Holdings B.V.**, se sídlem 1081 KM Amsterdam, Jachtavenweg 109 H, Nizozemské království, registrační číslo: 6129479. Jediným akcionářem NWR B.V. se stala NWR N.V., dceřiná spol. NWR Plc.
43. Tato akcionářská struktura osob ovládajících OKD přetrvala až do zahájení insolvenčního řízení ve věci dlužníka OKD, kde bylo usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 26. 5. 2016, KSOS 25 INS 10525/2016 B-43, rozhodnuto o omezení akcionářských práv společností NWR vůči OKD z důvodu střetu zájmů.
44. Pokud jde o osoby ovládající spol. NWR Plc, nejvýše postavené společnosti v koncernu NWR tak v roce 2011, kdy došlo k založení spol. NWR Plc, byla majoritním akcionářem společnosti spol. **BXR Mining B.V.** s 64% akcií druhu A. 100% akcií typu B bylo ve vlastnictví spol. **RPG Property B.V.** Konečnou mateřskou společností BXR Mining a RPG Property B.V. byla spol. **BXR Group Limited**.
45. Na základě výroční zprávy NWR Plc za rok 2014 lze usoudit, že došlo ke změně ve struktuře osob ovládajících NWR Plc, když 50,54% akcií třídy A je ve vlastnictví **CERCL Mining B.V.** (dříve BXR Mining B.V.), akcie třídy B vlastnila 100% spol. **Asental Property B.V.** (dříve RPG Property B.V.)
46. Společnost **CERCL Mining B.V.** měla v roce 2014 faktickou kontrolu nad NWR. Šlo o stoprocentně vlastněnou dceřinou společnost **CERCL Holdings Ltd.** Jak je dále uvedeno ve výroční zprávě NWR Plc za rok 2014 spol. CERCL Holdings limited je

podnik se společnou majetkovou účastí Skupiny BXR a pana Zdeňka Bakaly a jeho rodinných firem. Z konsolidovaných účetních závěrek a výroční zprávy NWR Plc za rok 2014 vyplývá, že Skupina BXR a Zdeněk Bakala takto nepřímo vlastní CERCL Mining B.V.

47. Pokud jde o spol. **Asental Property B.V.** vlastníci 100% akcií třídy B spol. **CERCL Minig B.V.**, tak tuto dle výroční zprávy ovládal Zdeněk Bakala a jeho rodinný trust.
48. Z výše uvedeného tak KSZ usuzuje, že prostřednictvím výše uvedené struktury společností skupina BXR a Zdeněk Bakala v letech 2011 – 2014 nepřímo, prostřednictvím výše uvedených společností ovládali spol. OKD.

Důkaz:

konsolidované účetní závěrky NWR Plc za roky 2011, 2012, 2013 a 2014, dostupné ve sbírce listin vedené u Krajského soudu v Ostravě ke spol. Správa pohledávek OKD, a.s.

výroční zpráva NWR Plc za rok 2014, str. 80 (součást spisu 32 IČm 3260/2016)

koncern NWR

49. Pokud jde o právní podstatu koncernu, tak stejně jako dle platné právní úpravy (§ 79 ZOK), tak dle právní úpravy platné v letech 2011 a 2012 (§ 66a odst. 7 zák. č. 513/1991 Sb.) byl koncern definován jako podnikatelské seskupení podléhající jednotnému řízení ze strany ovládajících osob za účelem prosazování koncernových zájmů.
50. Jak plyne z výročních zpráv a účetních závěrek OKD a konsolidovaných účetních závěrek NWR Plc, tak společnosti NWR Plc, NWR N.V., později NWR B.V. a OKD, tvořily v letech 2011 - 2016 ve smyslu § 79 ZOK, resp. 66a odst. 7 zák. č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, koncern nebo spíše holding, ve kterém mělo z pohledu tvorby zisku zásadní ekonomickou roli OKD. Osoby ovládající OKD v rámci koncernu (NWR N.V., NWR B.V. a NWR Plc) zajišťovaly pouze finanční a administrativní záležitosti především pro potřeby OKD a vystupovaly v tomto ohledu v manažerském (řídícím) postavení vůči OKD. Toto podnikatelské seskupení by bylo možno označit jako koncern nebo skupinu NWR.
51. Jedním ze základních znaků koncernu je existence koncernového zájmu, k jehož dosažení by měla směřovat jednotná politika koncernu, realizovaná mj. prostřednictvím jednotného řízení v rámci koncernu. Tímto koncernovým zájmem byla v případě společností NWR produkce černého uhlí ve střední Evropě a jeho další prodej jak na tuzemském, tak na zahraničním trhu. Realizace této podnikatelské činnosti byla zajišťována prostřednictvím OKD pod jednotným řízením mateřských společností NWR.
52. Pokud jde o další významnější společnosti ovládané spol. NWR N.V., v letech 2011-2012, které by bylo možno zahrnout do koncernu NWR, je nutno zmínit také spol. **NWR KARBONIA S.A.**, která dohlížela na dva rozvojové projekty v jižním Polsku, Dębnieńsko a Morcinek, a také spol. **OKK Koksovny, a.s.**, koksárenskou

společnost, která byla v roce 2013 prodána skupině METALIMEX. Jak bude uvedeno níže, tak obě společnosti svým významem zdaleka nedosahovaly výkonnosti OKD, které bylo primárním zdrojem zisku skupiny.

53. Pro doplnění považuje KSZ za nezbytné uvést, že dne 24. června 2009 schválilo představenstvo společnosti NWR N.V. svůj záměr prodat energetické podnikatelské činnosti koncernu, které byly realizovány prostřednictvím společností NWR Energy, a.s. NWR energetika PL Sp. z.o.o. a CZECH-KARBON s.r.o. Tento segment obchodování s elektřinou byl od koncernu NWR oddělen dne 21. 6. 2010, kdy byl realizován prodej těchto společností a tento nebyl dále zdrojem příjmů koncernu NWR, což ještě více posílilo význam OKD ve skupině.
54. Existencí koncernu NWR se zabýval rovněž Krajský soud v Ostravě ve zmiňovaném rozhodnutí ze dne 23. 10. 2019, č.j. 32 ICm 3260/2016-1280, kdy dospěl k následujícím závěrům. *OKD společně s NWR B.V., NWR N.V. a NWR Plc tvořili holdingovou skupinu NWR, která měla pevně stanovenou strukturu. Společnost NWR Plc byla nejvýše postavenou mateřskou společností holdingu. Druhou nejvýše postavenou společností byla NWR N.V., která byla do 6. 10. 2014 jediným akcionářem OKD. Třetí nejvýše postavenou společností byla NWR B.V., která vstoupila do skupiny NWR s účinností Neformální restrukturalizace dluhu 2014 dne 7. 10. 2014 a stala se tak novým jediným akcionářem OKD. NWR N.V. a NWR B.V. vykonávaly pouze holdingové činnosti (řízení dceřiných společností, financování skupiny, administrativní záležitosti apod.), přičemž jejich činnosti byly řízeny a koordinovány nejvýše postavenou společností v holdingu NWR Plc, která jejich prostřednictvím prosazovala jednotnou politiku vycházející ze společného ekonomického (dosahování zisku), sociálního (bezpečnost práce, podpora neziskových organizací apod.) a finančního zájmu (včasné placení závazků, nenarušení rovnováhy vzájemného zapojení společností v holdingu apod.). Provozní činnost představující těžbu uhlí, díky níž získával holding finanční prostředky, vykonával především spol. OKD. Podnikatelské aktivity v Polsku byly ve stádiu příprav.*
55. Krajský soud v Ostravě se vyjádřil rovněž k povaze holdingu, když uvedl, že *zákon o obchodních korporacích neobsahuje právní úpravu holdingu, rozlišuje pouze tři formy podnikatelských seskupení podle jejich stupně (ovlivnění, ovládání a koncern), přičemž pojem koncern zaměňuje s holdingem, který je však koncernu nadřazen. Rozdíl mezi koncernem a holdingem spočívá v tom, že v holdingové struktuře jsou přesně určeny společnosti zabývající se pouze holdingovým řízením (držení a správa podílů), (v tomto případě společnosti NWR) a společnosti zabývající se pouze provozní činností (v tomto případě OKD).*
56. V rámci popisu struktury a ekonomického účelu koncernu, považuje KSZ za vhodné poukázat také na dokument označený jako podrobnosti ke kotaci 2014, jakožto doprovodný dokument, vydaný emitentem spol. NWR N.V. k emisi dluhopisů dle Indenture 2014, (dále jen „Prospekt“), který předmětné skutečnosti výstižně popisuje. V tomto prospektu se samotná spol. NWR N.V. označila jako holdingová společnost, která nemá žádnou činnost, kromě akciových podílů, které má ve svých dceřiných společnostech. Dále je v Prospektu uvedeno, že *„Společnost NWR Plc je středoevropský producent černého uhlí. Společnost NWR Plc produkuje koksovatelné a energetické uhlí pro ocelářský a energetický sektor ve střední*

Evropě prostřednictvím své (nepřímé) dceřiné společnosti OKD největší společností těžící černé uhlí v České republice. Skupina byla založena na privatizaci součástí uhelného průmyslu v České republice, která byla zahájena v roce 1994.“ Pokud jde o lokality Dębieńsko a Morcinek, tedy polské vývojové projekty, které spadají pod NWR Karbonia S.A., tak tyto nejsou dle prospektu hospodářsky životaschopné a další vývoj těchto projektů není dle názoru NWR Plc realizovatelný. Stejně závěry vyplývají z výroční zprávy NWR Plc za rok 2014. Zejména pak KSZ poukazuje na část prospektu, kde se uvádí: Emitent (NWR N.V.) je holdingová společnost ve Skupině, která nemá žádnou vlastní činnost generující zisk, a bude záviset na penězích od svých fungujících dceřiných společností, aby mohl uskutečňovat platby ve vztahu k cenným papírům (dluhopisy). Emitent je holdingová společnost, která nemá žádnou činnost kromě akciových podílů, které má ve svých dceřiných společnostech. Emitent bude závislý na peněžních tocích ze svých fungujících dceřiných společností ve formě dividend nebo jiného rozdělování plateb. Výše dividend a rozdělení, která je Emitentovi k dispozici, bude záviset na ziskovosti a peněžních tocích jeho dceřiných společností a na schopnosti těchto dceřiných společností vyplácet dividendy nebo poskytovat půjčky mateřské společnosti podle příslušných právních předpisů.

57. K charakteru spol. NWR N.V. se vyjádřil rovněž anglický soud High Court of Justice v rozhodnutí č. 5347 ze dne 5. 9. 2014 v odst. 2 (vztahující se k Restrukturalizaci 2014 blíže popsané pod bodem XI. vyjádření), *když uvedl, že New World je zejména subjektem pro účely financování, který vykonává pouze omezené administrativní služby pro jiné společnosti ve skupině a je mateřskou společností spol. OKD a Karbonia S.A.*
58. V souvislosti s popisem charakteru spol. NWR N.V. jako holdingové společnosti KSZ poukazuje také na čl. 5.17. níže zmiňované smlouvy Indenture 7.875% Senior Secured Notes due 2018 uzavřené dne 27. 4. 2010, dle kterého se spol. NWR N.V. zavázala, že „*nebude vyvíjet žádnou obchodní činnost než jako holdingová společnost svých dceřiných společností a činnosti, které jsou vedlejšími činnostmi v rámci holdingové společnosti svých dceřiných společností*“. Společnost NWR N.V. tedy byla vyloženě smluvně zavázána k tomu, aby nevyvíjela vlastní obchodní činnost.
59. Pokud jde o spol. NWR B.V., založenou dne 21. 8. 2014, tak tato byla ve výroční zprávě NWR Plc, označena jako společnost založená za účelem provádění holdingových činností a činností spojených s financováním v rámci restrukturalizace kapitálu (která byla dokončena 7. 10. 2014). Smyslem založení NWR B.V. bylo pouze získání superseniorní úvěrové facility v roce 2014 ve výši 35 mil. EUR za účelem financování OKD v rámci Restrukturalizace 2014 (blíže viz bod XI. vyjádření).

Důkaz:

Výroční zpráva NWR Plc za rok 2014, str. 4,48, 135

Konsolidovaná účetní závěrka NWR za rok 2011 str. 12

Podrobnosti ke kotaci (Prospekt) str. 23-24,100, 112 - součást spisu 32 ICm 3260/2016

Indenture 2010 (čl.5.17) - součást spisu 32 ICm 3260/2016

pasivní legitimace žalovaných

60. Jak plyne z dosavadních podání žalobce a žalovaných, zejména pak žalovaných č. 2, 4 a 5 spor v tomto řízení se dosud odehrává především ohledně pasivní legitimace těchto žalovaných.
61. Insolvenční správce v odpůřčí žalobě tvrdí, že rozhodnutí jediného akcionáře o výplatě dividend vyplacené Rozhodnutí I a II žalované č. 1 byly jednáním, z něhož měly ve smyslu § 237 odst. 1 IZ prospěch také žalovaní č. 2, 4, 5 a dovozuje tak jejich pasivní legitimaci ve sporu.
62. Žalovaní č. 5 a 4 opakovaně vytýkají žalobci zcela spekulativní tvrzení o vyplácení dividend skrze mezinárodní akcionářskou strukturu k žalovanému č. 2, který měl být (společně s žalovaným č. 3) konečným beneficentem těchto jednání, když k tomuto tvrzení nepředkládá žádné důkazy. Současně poukazují na skutečnost, že výplaty dividend spol. NWR N.V. jakožto žalované č. 1 svým akcionářům se časově neshodují s výplatami dividend dle Rozhodnutí I a II, a uvádějí, že NWR N.V. mělo své vlastní obchodní aktivity, které nesouvisely s činností OKD.
63. Ze skutkového stavu popsaného žalobcem je zřejmé, že se po žalovaných č. 2 - 5 domáhá vydání majetkového prospěchu, který nabyli pouze zprostředkovaně v rámci akcionářské struktury NWR, prostřednictvím navazujících výplat dividend - finančních prostředků získaných v důsledku Rozhodnutí I a II. Tato skutečnost by mohla vyvolávat mylný dojem, že na ně ust. § 237 odst. 1 IZ nedopadá, neboť nebyli bezprostředními příjemci plnění, které je napadáno jako neúčinné (bezprostředním příjemcem bylo NWR N.V.)
64. Jak plyne z jazykového výkladu § 237 odst. 1 IZ může být v řízení o odpůřčí žalobě pasivně legitimovanou také osoba, která nebyla bezprostředním příjemcem plnění dlužníka, ale měla z tohoto plnění prospěch. *Osoby pasivně legitimované definuje zákonodárce obecně, aby bylo možno předmětnou úpravu aplikovat na co nejširší okruh situací* (Hásová, J., Moravec, T. a kol. Insolvenční zákon. Komentář. 3. vydání. Praha: C.H.Beck, 2017 str. 901). Z ust. § 237 odst. 2 IZ pak plyne, že povinnost vydat plnění z neúčinného právního jednání může přecházet také na právní nástupce osoby, která byla příjemcem plnění. Je tedy zřejmé, že zákonodárce připouští, aby z neúčinného právního jednání byly zavázány osoby, které získaly prospěch z neúčinného právního jednání, aniž by na samotném jednání měly nějakou účast. Je však zřejmé, že je nutno nalézt určité hranice výkladu § 237 odst. 1 IZ, neboť při příliš extenzivním výkladu by bylo možno z neúčinného jednání zavázat velmi široký okruh osob. Při zkoumání okruhu pasivně legitimovaných osob, je dle názoru KSZ nutno zkoumat příčinnou souvislost mezi získáním prospěchu a neúčinným jednáním. Pokud tedy osoba, která byla bezprostředním příjemcem jednostranného neúčinného plnění, poskytuje následně jednostranná plnění dalším osobám, bude možno nalézt souvislost tehdy, pokud bude zřejmé, že toto plnění bylo poskytnuto výlučně v důsledku a v návaznosti na neúčinné právní jednání a jde o pouhé „přenesení“ hodnoty získané neúčinným právním jednáním dále od věřitelů dlužníka. Rovněž je nutno brát v úvahu, v jakém

vztahu byla osoba, po které je požadováno vydání prospěchu ve vztahu k bezprostřednímu příjemci neúčinného právního jednání a do jaké míry mohla být obeznámena se skutečnostmi, z nichž je dovozována neúčinnost, což ostatně úzce souvisí s naplněním skutkové podstaty neúčinného právního jednání dle § 242 IZ, jehož aplikace se žalobce dovolává.

65. V projednávané věci je tedy nutno vzít v úvahu účel a smysl celé akcionářské struktury směřující od OKD až po žalovaného č. 2. Holdingové společnosti NWR, které vyplácely dividendy ovládajícím osobám nepřidávaly k zisku, který ve skupině plynul především z činnosti OKD téměř žádnou přidanou hodnotu a jejich funkci v holdingovém řetězci je v tomto směru (čerpání dividend) nutno vidět pouze jako funkci zprostředkovatelskou. Pokud má být smyslem neúčinnosti právních jednání vydání majetkového prospěchu, který byl odčerpán z majetku dlužníka ke škodě věřitelů, je nutno brát v úvahu skutečného příjemce plnění a nikoli pouze příjemce zdánlivého.
66. V opačném případě by k vyloučení aplikace § 237 odst. 1 IZ stačilo vytvoření dostatečně dlouhého řetězce prakticky nečinných obchodních společností, které by již svou četností vyvolávaly klamný dojem, že faktický příjemce benefitů z podnikající obchodní společnosti stojící na konci tohoto řetězce je této společnosti natolik vzdálen, že s ní a jejími finančními prostředky již nemá téměř nic společného. Pravdou však je pravý opak, kdy osoby stojící na vrcholu koncernových struktur čerpají svůj kapitál především z ovládaných osob stojících v těchto strukturách nejnižší a dále tento kapitál využívají pro nejrůznější obchodní účely, což odpovídá logice těchto seskupení. Byť z pohledu zákona jednotný zájem koncernu nelze ztotožňovat se zájmem osob řídících koncern, tak existence koncernu jednoznačně deklaruje podnikatelské seskupení, které je propojeno společným záměrem týkající se zpravidla určitého druhu podnikatelské činnosti a s tím související tvorby zisku, který nepochybně z velké části směřuje k osobám, které jsou tvůrci jednotného záměru koncernu, a jsou zpravidla v postavení osob ovládajících a řídících koncern tak, jak tomu bylo evidentně v případě koncernu NWR. Tvorba zisku je přitom základním předpokladem jakékoliv podnikatelské činnosti a lze vyjádřit vážné pochybnosti o tom, že by osoby ovládající koncern obchodních společností by takto činily pouze z altruistických důvodů.
67. Pokud jde o popsany koncern NWR, tak KSZ na základě výše uvedeného nepochybuje o tom, že zdrojem dividend, které mohly být osobám ovládajícím NWR Plc jakožto nejvýše postavené společnosti v koncernu NWR vypláceny, byly téměř výlučně finanční prostředky získané od dceřiných společností NWR N.V., zejména pak OKD, která byla primárním zdrojem tvorby zisku v koncernu NWR, ponížené o náklad na správu níže postavených holdingových společností.
68. Společnost NWR Plc byla v letech 2011 a 2012 rozdělena na dvě divize, báňskou, která řídila těžební činnost a nemovitostní, která spravovala její nemovitý majetek. Vytvořila dvě třídy tzv. „trackingových akcií“ s cílem tyto divize rozlišit. Společnost NWR Plc, jakožto nejvýše postavená společnost v koncernu tak měla v oběhu akcie druhu A, sledující finanční výkon a ekonomickou hodnotu báňské divize a akcie druhu B, sledující výkon a ekonomickou hodnotu nemovitostní divize. Tomuto rozdělení odpovídala také výplata dividend akcionářům NWR Plc, kdy majitelé akcií

druhu A měli nárok na zisk vyprodukovaný pouze báňskou divizí a majitelé akcií druhu B na zisk vyprodukovaný pouze nemovitostní divizí.

69. Hlavní činností báňské divize byla těžba a zpracování uhlí a výroby koksu. Z přehledů výnosů jednotlivých segmentů je zřejmé, že dominantní výnos v rámci koncernu poskytovala báňská divize – segment uhlí, který vyplýval z činnosti OKD. Provozní zisk segmentu uhlí za rok 2011 činil 314.717 tis. EUR a za rok 2012 62.216 tis. EUR. Pokud jde o segment výroby koksu zajišťovaný jinou dceřinou společností OKK Koksovny, tak provozní zisk tohoto segmentu vykázal za rok 2011 ztrátu 2.663 tis. EUR, za rok 2012 zisk ve výši „pouhých“ 5.120 tis. EUR. Z prezentace jednotlivých segmentů v letech 2011 a 2012 jsou pak patrné poměrně vysoké nároky na služby a osobní náklady (340.132 tis. EUR služby a 354.526 tis. EUR osobní náklady v roce 2011 a obdobně v roce 2012).
70. Pokud jde o nemovitostní divizi, její význam byl pouze podpůrný, když základ její činnosti spočíval především v poskytování některých nemovitostí báňské divizi, která za toto poskytování platila nemovitostní divizi částku 3,6 mil. EUR ročně. Provozní zisk tohoto segmentu činil v účetním období roku 2011 „pouhých“ 890 tis. EUR a v roce 2012 1.090 tis. EUR. Z dokumentů NWR KSZ usuzuje, že majetek nemovitostní divize nebyl majetkem OKD.
71. Výnosům jednotlivých divizí následně odpovídalo vyplácení dividend akcionářům NWR Plc. Pokud by byla sledována linie báňské divize, tedy výnosy převážně z činnosti OKD, na které měli nárok držitelé akcií druhu A, tak v roce 2011 byla akcionářům držícím akcie druhu A dividendy v celkové výši 100.586 tis. EUR, skládající se z konečné dividendy ve výši 0,22 EUR na akcii s ohledem na rok končící 31. 12. 2010 a prozatímní dividendy ve výši 0,16 na akcii za šestiměsíční období končící 30. 6. 2011. Z prozatímní dividendy bylo 157 tis. EUR vyplaceno nekontrolním podílům.
72. V roce 2012 skupina vyplatila dividendu na akcii druhu A v celkové výši 34.450 tis. EUR za daný rok, skládající se z konečné dividendy ve výši 0,07 EUR na akcii s ohledem na rok končící 31. prosince 2011 a prozatímní dividendy ve výši 0,06 na akcii za šestiměsíční období končící 30. 6. 2012. Z těchto částek bylo 81 tis. EUR vyplaceno nekontrolním podílům včetně výplaty dividendy ve výši 6 tis. EUR nekontrolním podílům v rámci dokončení procesu vytěsnění minoritních akcionářů.
73. Výplaty dividend v uvedené výši potvrzuje ostatně také přímo žalovaná č. 5 ve svém vyjádření ze dne 4. 3. 2019 s odkazem na rozhodnutí High Court of Justice ze dne 31. 1. 2019.
74. Dividenda byla v roce 2011 vyplacena rovněž držitelům akcií druhu B (nemovitostní divize) ve výši 40.000 tis. EUR, v roce 2012 nebyla těmto akcionářům vyplacena žádná dividendy.
75. S ohledem na výše uvedené tak lze učinit orientační úsudek o celkových částkách vyplacených spol. BXR Mining, B.V. (později CERCL Mining B.V.), která držela 64% akcií druhu A a částkách vyplacených spol. RPG Property B.V., držitele 100% akcií typu B, tedy společností ovládaných žalovaným č. 2.

76. KSZ na základě výše uvedeného předpokládá, že dividenda vyplacená OKD v letech 2011 a 2012 tvořila v rámci koncernu NWR výnos báňské divize, který byl v konečném důsledku po odečtení nákladů potřebných na zajištění administrativní činnosti mateřských společností OKD (NWR N.V. a NWR Plc) vyplacen akcionářům NWR Plc, tedy z 64% spol. BXR Mining, B.V., které tento výnos dále vyplatil žalovanému č. 2, který tyto společnosti ovládal.
77. KSZ nemá za prokázané, že by výše uvedené společnosti NWR mohly nějakou samostatnou činností nesouvisející s aktivitami OKD získat nějaké významné finanční příjmy (v případě koncernu NWR v řádech stovek tis. EUR), které by mohly mít významný vliv na celkovou částku vyplacenou ve formě dividend akcionářům NWR Plc. Jediným subjektem, který zcela jednoznačně vytvářel svou vlastní podnikatelskou činností v koncernu NWR zisk, který byl dále přerozdělován akcionářům nejvýše postavené holdingové společnosti NWR Plc, bylo OKD. Jinými slovy rozdělování zisku OKD mělo zcela dominantní vliv na míru rozdělování zisku akcionářům NWR Plc držící akcie typu A, tedy akcionářům ovládaných žalovaným č. 2.
78. Současně je nutno vzít v úvahu, že žalovaný č. 2 je osobou, která musela mít v letech 2011 a 2012 dobrý přehled o ekonomické situaci v koncernu NWR, a tedy rovněž ekonomické situaci OKD, jakožto nejdůležitější společnosti v koncernu.
79. Žalovaný č. 2 byl od 8. 4. 2011 nezávislým nevýkonným členem představenstva NWR Plc. Od 15. 9. 2011 působil jako místopředseda NWR Plc. Od roku 2006 do roku 2011 zastával funkci člena představenstva NWR N.V. Mezi lety 2008 a 2010 byl členem dozorčí rady společnosti OKD. V NWR Plc zastával funkci jednoho ze tří členů výboru pro odměňování a jednoho ze čtyř členů finančního a investičního výboru. Výbor pro odměňování byl odpovědný mj. za schvalování a hodnocení souboru kritérií výkonnosti podle akciových plánů společnosti NWR Plc na každý bonusový rok v souvislosti s odměňováním výkonných členů představenstva. Mezi hlavní úkoly finančního a investičního výboru patřila kontrola a prezentace ročního rozpočtu skupiny představenstvu NWR Plc, kontrola, schválení a doporučení představenstvu NWR Plc ohledně všech významných strategických nebo finančních investic a odprodejů a jiných významných kapitálových rozhodnutí a kontrola přiměřenosti kapitálové struktury skupiny a poradenství v otázkách vztahů k bankám, ratingovým agenturám a finančním institucím. Výbor zajišťoval dohled a poradenství v oblasti řízení financování a finančních aktiv a také rozhodování v akcionářských záležitostech souvisejících s dceřinými společnostmi NWR Plc.
80. Z výše uvedeného pohledu tak KSZ vnímá jako naprosto legitimní postup insolvenčního správce, který v rámci vysvětlovací povinnosti ve svém vyjádření požaduje, aby soud od žalovaných č. 1, 4 a 5 vyžádal předložení předmětných dokumentů, neboť výše uvedené skutečnosti naznačují, že konečným beneficentem výnosu z dividend vyplacených OKD v letech 2011 - 2012 byl žalovaný č. 2, který toto plnění získal zprostředkovaným způsobem po odečtení nezbytných administrativních a osobních nákladů na udržení této holdingové struktury.
81. Pokud jde o tvrzení žalované č. 4 o tom, že je společností s řadou podnikatelských aktivit odlišných od aktivit skupiny NWR, tak pravdivost tohoto tvrzení by žalovaná

č. 4 mohla prokázat právě předložením dokumentů požadovaných žalobcem. Stejně tak totiž lze tvrdit, že žalovaná č. 4 byla společností, která žalovanému č. 2 pouze zprostředkovala výplatu zisku koncernu NWR.

82. S ohledem na absenci důkazů o činnosti žalovaných č. 4 a 5 a způsobu vyplácení dividend jejich akcionářům, nelze učinit v tomto směru zcela konkrétní úsudek, byť z výše uvedených skutkových okolností je zřejmé, že tyto informace mají význam pro posouzení míry zisku žalovaného č. 2 obdržného z činnosti koncernu NWR, potažmo OKD v letech 2011 a 2012, případně v následujících letech. Současně platí, že dokumenty požadované insolvenčním správcem od těchto zahraničních společností nelze zajistit jiným způsobem než tak, že budou předloženy žalovanými.
83. KSZ tak navrhuje, aby soud vyhověl návrhu žalobce ze dne 25. 2. 2020 dle bodu č. 35, přičemž za účelem objasnění akcionářské struktury ovládané žalovaným č. 2 k prokázání výše uvedených tvrzení, tedy toho, že byl osobou, která fakticky měla přímý prospěch z neúčinného právního jednání – Rozhodnutí I a II, včetně jím ovládaných společností a současně navrhuje, aby soud vyžádal rovněž od likvidátorů NWR Plc předložení účetních závěrek (nikoli konsolidovaných), všech rozhodnutí valných hromad o výplatě zisku (dividend) s opisy seznamů akcionářů od r. 2011 do současnosti spolu s doklady o výplatách zisku (dividend) za toto období.

Důkaz:

Podrobnosti ke kotaci (Prospekt) str. 103, 141, 234 (součást spisu 32 ICm 3260/2016)

Konsolidované účetní závěrky NWR Plc 2011, 2012

rozhodnutí High Court of Justice

84. Žalovaní č. 4 a 5 ve svém vyjádření poukazují na rozhodnutí soudu High Court of Justice ze dne 31. 1. 2019, který rozhodl o tom, že dividendy vyplacené žalované č. 5 v letech 2011 a 2012 byly vyplaceny řádně a v souladu s anglickým právem. Podle čl. 13 nařízení Rady ES č. 1346/2000 o úpadkovém řízení, musí i český soud takové rozhodnutí respektovat.
85. Z čl. 13 nařízení Rady ES č. 1346/2000 o úpadkovém řízení vyplývá, že

Ustanovení čl. 4 odst. 2 písm. m) se nepoužije, pokud osoba, která má prospěch z úkonu, který poškozuje všechny věřitele, prokáže, že

- je pro tento úkon rozhodné právo jiného členského státu než státu, který zahájil řízení, a

- toto právo neumožňuje žádným způsobem napadnout v daném případě dotýčný úkon.

Jde tedy o výjimku ze zásady lex concursus, která dopadá na odporovatelná právní jednání.

86. V uvedené souvislosti KSZ podotýká, že jednáním, které dle názoru žalobce poškozuje všechny věřitele dlužníka - OKD, byla rozhodnutí o výplatě dividend OKD, tedy společnosti, která má sídlo v České republice. K jednání i následku odporovatelného právního jednání došlo v České republice. Na odpůřčí žalobou napadené právní jednání tak především dopadá právní úprava České republiky. Po žalovaných č. 2 - 5 je vyžadováno „pouze“ vydání prospěchu z tohoto jednání dle § 237 odst. 1 IZ. Tento prospěch obdržely osoby odlišné od osob, které byly přímými účastníky neúčinného právního jednání. Vydání prospěchu není součástí skutkové podstaty neúčinného právního jednání dle § 242 IZ.
87. KSZ nemá v tuto chvíli pochybnosti o tom, že výplaty dividend NWR Plc byly realizovány v souladu s příslušnou právní úpravou, jak potvrdil High Court of Justice. Tyto výplaty ovšem byly pouze technickým přesunem finančních částek získaných v důsledku již ukončeného neúčinného právního jednání bezprostředně se týkajících osob, které nebyly účastníky řízení před High Court of Justice. Na posouzení podstaty neúčinnosti dle § 242 IZ, tak jak je skutkově vymezeno žalobcem, nemá rozhodnutí žádný vliv.

V.

stanovisko KSZ k podstatě odpůřčí žaloby

88. KSZ zastává názor, že Rozhodnutí I a II vedlo ve svém důsledku k poškození věřitelů OKD v důsledku významného odčerpání disponibilních finančních prostředků OKD. V rozporu s názorem žalovaného č. 2 pak KSZ nalézá konkrétní věřitele, kteří byli věřiteli OKD v okamžiku realizace napadeného právního jednání a u kterých lze dovodit, že míra konečného uspokojení jejich pohledávek za dlužníkem byla evidentně dotčena rozhodnutím o výplatě dividend v letech 2011 a 2012 způsobem, který je popsán níže.
89. Následek jednání OKD v podobě poškození věřitelů je nutno vnímat jak spolupůsobení dvou faktorů, tedy jednak objektivních skutečností, které nastaly v důsledku vývoje trhu (bez ohledu na zavinění OKD) a jednak způsob, jakým OKD na tyto skutečnosti reagovala s vědomím ekonomické situace, v jaké se v letech 2011 a 2012 nacházela a s přihlédnutím k rozsahu jejích závazků (což již lze zcela přičítat k tíži OKD z pohledu subjektivní stránky jejího jednání a jejího jediného akcionáře NWR N.V.). KSZ je toho názoru, že v tomto poměru mělo podstatnou roli rozhodování koncernu NWR a OKD o otázkách výplaty dividend.
90. Dále považuje KSZ za podstatné uvést, že řada tvrzení, uvedených níže, vychází ze skutkových zjištění učiněných Krajským soudem v Ostravě v incidenčním sporu sp. zn. 32 ICm 3260/2016, v němž se insolvenční správce OKD domáhá na základě odpůřčí žaloby mj. vyslovení neúčinnosti smlouvy nazvané Indenture 2014. Právě tato smlouva a okolnosti za jakých byla uzavřena, jsou pak podstatnými skutečnostmi v řetězci událostí, které vedly v konečném důsledku ke zkrácení věřitelů OKD. Uvedený incidenční spor se nachází ve fázi, kdy bylo rozhodnuto usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 19. 10. 2020 tak, že rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 10. 2019, č.j. 32 ICm 3260/2016 – 1280, se zrušuje a věc se vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Některé aktuální skutkové i právní závěry Vrchního soudu v Olomouci uvedené v odůvodnění

předmětného usnesení jsou však dle názoru KSZ využitelné i v této projednávané věci.

VI. podstatné závazky skupiny NWR v letech 2011 - 2012

91. KSZ níže uvádí pouze část závazků skupiny NWR, které považuje za podstatné pro posouzení věci. Jde o závazky vůči subjektům mimo skupinu NWR, které měly v letech 2011 až 2012 nejvýraznější vliv na další ekonomický vývoj skupiny, neboť je nebylo možno jednoduše řešit vzájemným vyrovnáváním pohledávek a závazků nebo jejich kapitalizací v rámci koncernu a současně šlo o závazky, které (jak je blíže uvedeno v kapitole VII.) se s ohledem na znění příslušných smluv a zvolené právo bezprostředně dotýkaly přímo OKD. Přestože tyto závazky nebyly splatné v letech 2011 a 2012, tak mohly a měly mít vliv na rozhodování o způsobu nakládání s finančními prostředky ve skupině, které mělo probíhat tak, aby jejich splatnost nebyla ohrožena, případně tak, aby byla minimalizována rizika platební neschopnosti nebo předlužení OKD.
92. Pokud KSZ výše uvádělo, že jsou zde věřitelé jejichž uspokojení bylo dotčeno výplatou dividendy dle Rozhodnutí I a II, tak KSZ předesílá, že tyto věřitele je z povahy věci nutno nalézat mimo skupinu NWR (bez ohledu na míru vnitroskupinových závazků), neboť s ohledem na výše popsanou podstatu koncernu NWR a Rozhodnutí I a II je nutno subjektivní stránku jednání OKD posuzovat v souvislosti s jednáním celého koncernu. Nelze tedy jako poškozeného věřitele vnímat osobu dotčenou následky vlastního jednání.
93. K tomuto KSZ rovněž poukazuje na názor Krajského soudu v Ostravě prezentovaný pod bodem 45.2.49 rozsudku ze dne 23. 10. 2019, sp. zn. 32 ICM 3260/2016. *Krajský soud při dalších úvahách o předlužení nepřihlédl k vnitroskupinovým úvěrům s ohledem na skutečnost, že dlužník byl součástí holdingové struktury, podléhá jednotnému řízení a v podstatě tvořil se společnostmi ve skupině jeden hospodářský celek (samozřejmě při zachování právní samostatnosti), kde se ztráty asanují v rámci celého holdingu. Nelze ani předpokládat, že by mateřská společnost při zdravém obchodním úsudku přistoupila k vymáhání závazku za dceřinou společností, která je hlavním zdrojem příjmů mateřské společnosti a ocitne se ve špatné finanční situaci představující nedostatečné generování provozní cash flow.*
94. KSZ tedy považuje za podstatné posoudit, jakým způsobem se promítlo hospodaření celého koncernu NWR do práv věřitelů OKD mimo skupinu NWR.

Indenture 2010

95. V roce 2010 se skupina NWR rozhodla restrukturalizovat své úvěrové zatížení. Podstatným prvkem v této restrukturalizaci bylo získání nových finančních prostředků z dluhopisů, které měly být emitovány ze strany NWR N.V. Výnos z dluhopisů měl být společně se zdroji, kterými disponovalo OKD (182,4 mil. EUR) použit k plnému splacení zajištěného syndikovaného úvěru skupiny ve výši 648 mil. EUR.

96. Dne 27. 4. 2010 byla v návaznosti na uvedený záměr uzavřena smlouva o emisi dluhopisů mezi New World Resources N.V., veřejnou společností s ručením omezeným založenou dle nizozemského práva zapsanou v obchodním rejstříku vedeném Obchodní a průmyslovou komorou v Amsterdamu, jako Emitentem, OKD, a.s., OKK Koksovny, a.s., společnostmi založenými dle práva České republiky a NWR Karbonia Sp. z.o.o., společností založenou dle polského práva jako subsidiárními ručiteli, Deutsche Trustee Company Limited, jako Správcem, Deutsche Bank AG, London Branch, jako Hlavním převodním zmocněncem a Hlavním platebním zmocněncem, Deutsche Bank Luxembourg S.A., jako Agentem pro kotaci a registrátorem, Citibank N.A. London Branch, jako poskytovatelem záruky a Deutsche International Corporate Services (Ireland) Limited, jako Irským platebním zmocněncem a Irským převodním zmocněncem (dále jen „Indenture 2010“).
97. Na základě Indenture 2010 byly nejprve dne 27. 4. 2010 vydány seniorní zajištěné dluhopisy v celkovém objemu 475.000.000 EUR splatné v roce 2018, a to ve formě globálního dluhopisu znějícího na částku 52.117.000 EUR, ISIN: XS0504814764, vydaného v souladu s čl. 2.01 (c) Indenture 2010 podle pravidla 144A (Rule 144A Global Note), a (ii) globálního dluhopisu znějícího na částku 422.883.000 EUR, ISIN: XS0504814509, vydaného v souladu s čl. 2.01 (b) Indenture 2010 podle nařízení S (Regulation S Global note).
98. V souladu s čl. 2.09 Indenture 2010 byly oba globální dluhopisy vydány a registrovány na jméno společnosti BT Globenet Nominees Limited (dále jen BT Globenet), jakožto zástupce společného depozitáře systémů Euroclear Bank S.A./N.V. (dále jen „Euroclear“) a Clearstream Banking, která byla jediným registrovaným držitelem dluhopisů, tedy jedinou osobou, která se objevovala v příslušném registru jako vlastník dluhopisů. Tyto dluhopisy byly imobilizovány u společného depozitáře, tedy u Deutsche Bank AG, London branch.
99. Následně dne 18. 5. 2010 došlo na základě čl. 2.01 (b) (i) Indenture 2010 k dodatečné emisi dalších dluhopisů (Additional notes) v objemu 25.000.000 EUR podle Nařízení S. Touto dodatečnou emisí došlo k navýšení nominální hodnoty globálního dluhopisu podle nařízení S na částku 447.883.000 EUR (nebyl emitován další globální dluhopis). Celkový objem Emise 2010 tedy činil 500.000.000 EUR.
100. V případě emise dluhopisů dle Indenture 2010 (tj. emise v objemu 475.000.000 EUR) byly podíly jednotlivých investorů v globálních dluhopisech v souladu s příslušnými instrukcemi ze strany Emitenta, společnosti New World Resources N.V. elektronicky zapsány na příslušný účet vedený v systému Euroclear na jméno investiční banky, která koordinovala emisi a prodej těchto dluhopisů (Goldman Sachs International). Tato banka dále převedla tyto účasti na příslušné účty skutečných investorů nebo jejich správcovských společností vedených u clearingových společností Euroclear a Clearstream. Prvními kupujícími dluhopisů emitovaných dne 27. 4. 2010 byly subjekty uvedené v příloze 1 Kupní smlouvy (Purchase Agreement) uzavřené dne 20. 4. 2010 mezi NWR N.V., Dlužníkem a dalšími ručiteli a původními kupujícími. Těmito kupujícími byly níže uvedené společnosti:

Goldman Sachs International
 J.P. Morgan Securities Ltd.
 Morgan Stanley Co. International plc
 Erste Group Bank AG
 Citigroup Global Markets Limited
 Bayerische Landesbank

101. Další dluhopisy v objemu 25.000.000 EUR emitované na základě Indenture 2010 dne 18. 5. 2010 byly v souladu s příslušnou instrukcí ze stran emitenta, společnosti NWR N.V. a v souladu s Kupní smlouvou uzavřenou dne 14. 5. 2010 mezi NWR N.V. dlužníkem a dalšími ručiteli a společností Erste Group Bank AG jako kupujícím elektronicky zapsány na účet kupující společnosti Erste Group Bank AG č. 12173 vedený u Clearstream. Tyto dluhopisy jsou v dokumentech NWR označovány jako seniorní zajištěné dluhopisy za 500 mil. EUR s výnosem 7,875% a se splatností v roce 2018, emitované spol. NWR N.V.
102. Závazek NWR N.V. z jistiny uvedených dluhopisů v nezměněné výši 500 mil. EUR trval až do roku 2014, kdy došlo v důsledku bezprostředně hrozícího úpadku skupiny NWR resp. OKD a blížící se splatnosti dluhopisů k restrukturalizaci dluhů skupiny NWR dle tzv. scheme of arrangement schváleného dle anglického práva, konkrétně dle části 26 Companies Act 2006 anglickým soudem High Court of Justice a nahrazení těchto dluhopisů, jak je blíže popsáno v kapitole XI – restrukturalizace.

Důkaz:

Znalecký posudek zpracovaný Znaleckou společností s.r.o. str. 433
 Indenture 2010

globální dluhopis znějící na částku 52.117.000 EUR

globální dluhopis znějící na částku 422.883.000 EUR

příkaz k autentizaci dluhopisů ze strany NWR N.V. ze dne 27. 4. 2010

příkaz k autentizaci dalších dluhopisů ze strany NWR N.V. ze dne 18. 5. 2010

kupní smlouva ze dne 20. 4. 2010

kupní smlouva ze dne 14. 5. 2010

Všechny výše uvedené důkazy jsou součástí spisu 32 ICm 3260/2016.

ECA facility

103. Dalším významným závazkem pro skupinu NWR v rozhodném období byl závazek ze smlouvy o exportním úvěru uzavřené dne 29. 6. 2009 mezi spol. **NWR N.V.** jako dlužníkem, **OKD a.s.** jako spolupovinným, **KBC Bank Deutschland AG**, **Česká spořitelna, a.s.**, **Československá obchodní banka a.s.**, a **Natixis** jako mandátovanými vedoucími aranžéry, **původními věřiteli** (Natixis Zweigniederlassung Deutschland, Česká spořitelna a.s., Československá obchodní banka, a.s., KBC Bank Deutschland AG), **KBC bank Deutschland AG** jako agentem ECA, **NATIXIS Zwiegnerlassung Deutschland** jako úvěrový agent a **NATIXIS** jako dokumentační agent (dále jen „smlouva ECA facility“).

104. Dle výkladové části předmětné smlouvy „ECA“ znamená Spolkovou republiku Německo, zastoupenou konsorciem sestávajícím ze společností Eurel Hermes a PwC deutsche Revision, které jednají jako agenti v souladu s mandátem uděleným vládou Spolkové republiky Německo, přičemž vedoucím společníkem v tomto konsorciu je společnost Euler Hermes.
105. Na základě výše uvedené smlouvy načerpalo NWR N.V. v průběhu let 2009 a 2010 úvěr ve výši 141,5 milionů EUR. Splácení úvěru bylo realizováno pololetními splátkami ve výši 7.123 tis. EUR, dle splátkového kalendáře mělo dojít ke splacení úvěru v roce 2017.

Důkaz:

Smlouva ECA Facility - součástí přihlášky pohledávky P 454 (Česká spořitelna a.s.) a P 456 (ČSOB a.s.) v insolvenčním řízení vedeném ve věci OKD pod sp. zn. KSOS 25 INS 10526/2016

Konsolidovaná účetní závěrka NWR Plc za rok 2011 str. 57

Revolvingový úvěr

106. V souvislosti s úvěrovým zatížením skupiny NWR je nutno zmínit dodatečný revolvingový úvěr na částku 100 mil. EUR na základě smlouvy o revolvingovém úvěru (Additional Permitted Subordinated Financial Indebtedness) uzavřené dne 7. 2. 2011 mezi spol. NWR N.V. jako dlužníkem a financujícími stranami Českou spořitelnou a.s., Československou obchodní bankou, a.s., Citigroup Global Markets Limited, ING Bank N.V., Komerční bankou, a.s. a Citibank N.A., pobočkou v Londýně.

Důkaz:

Konsolidovaná účetní závěrka NWR Plc 2011 str. 57

Dluhopisy 2007

107. Rovněž je nutno pro úplnost co do výčtu nejvýznamnějších závazků skupiny NWR poukázat na skutečnost, že dne 18. 5. 2007 vydala společnost NWR N.V. dluhopis na Globálním devizovém trhu Irské burzy cenných papírů. Celková částka jistiny Prioritních dluhopisů s kuponem 7,375%, které byly splatné v roce 2015, činila 300 mil. EUR.

Důkaz:

Konsolidovaná účetní závěrka NWR Plc 2011 str. 57-58

VII.

OKD jako ručitel a spoludlužník v letech 2011-2012

Indenture 2010

108. Jak plyne z Indenture 2010, emitentem dluhopisů bylo NWR N.V., přičemž OKD jakožto dceřiná společnost NWR, se nacházela dle čl. 12.01 v postavení ručitele za závazek NWR N.V. plynoucí z dluhopisů s jistinou ve výši 500.000.000 EUR.

109. Pokud jde o právní postavení ručitele, tak v důsledku provedené volby práva dle čl. 14.05 Indenture 2010 (o jejíž platnosti nemá KSZ pochybnosti), je nutno aplikovat právo státu New York, které je součástí tzv. angloamerického právního systému, které je především právem soudcovským a je tedy zapotřebí brát v úvahu jako pramen práva jednotlivá soudní rozhodnutí. V této souvislosti poukazuje KSZ na odst. 38.5. rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě, v němž je uvedeno: *Právo státu New York považuje odpovědnost ručitele za samostatný závazek, jenž může být dokonce širší než rozsah odpovědnosti hlavního dlužníka. Pokud se ručitel komplexně vzdal všech práv, jsou všechny jeho námitky irelevantní a ručitel musí plnit (srovnej s Článek Záruky a vzdání se ve finančních transakcích : Detaily „drobného písma“ mají ve státě New York velký význam, John D. Rodgers, Esq, veřejně dostupný na <http://www.deilylawfirm.com/img/whitepapersarticles/articletp9v36r8wg.pdf>; rozhodnutí odvolacího státu New York, třetí oddělení, ve věci Okres Greene proti Mary Ann Chalifoux, ze dne 2. 4. 2015, 2015 NY rozhodnutí Op 02833 (127 AD3d 1316). Zároveň platí, že v případě sekundárního ručitelského závazku, který byl sjednán jako bezpodmínečný, není věřitel povinen primárně vymáhat dluh po hlavním dlužníkovi. Ručitel je vázán společně a nerozdílně s hlavním dlužníkem a má primární povinnost na rozdíl od sekundární odpovědnosti. Žalobce nemusí prokazovat, že se neúspěšně pokusil získat platbu od hlavního dlužníka, aby dosáhl náhrady od ručitele (rozhodnutí Nejvyššího soudu státu New York ve věci Kirzner proti Plasticware, LLC ze dne 15. 4. 2015. 2015 NY rozhodnutí Op 50533 (U) 47 Misc. 3d 1209 A), Sup. Ct. N.Y. Cty 2015). Také prominutí dluhu věřitelem hlavnímu dlužníkovi nemá vliv na ručitelský závazek, pokud byl sjednán jako úplný a bezpodmínečný (rozhodnutí Odvolacího soudu USA, Druhý soudní obvod, ve věci Compagnie Financiere de Cic et de L Union proti Merrill Lynch, Pierre, Fenner Smith Inc. ze dne 9. 8. 1999, 188 F. 3d 31 1999). Avšak platí, že ručitel nemůže být zavázán k placení vyšší částky než dlužník (rozhodnutí Okresního soudu USA, Státní okres New York, ve věci Midwest Corp., proti Global Cable, Inc. A Michael D. Brown ze dne 9. 5. 1998, Č 87 CIV. 3896 SWK).*
110. Z výše uvedeného tak lze dovodit, že OKD se dle Indenture 2010 nacházelo v zásadě ve stejném postavení jako obligační dlužník.
111. Pokud jde spíše o ekonomickou než právní úvahu o bezprostředním riziku realizace ručitelského závazku OKD, jen nutno vzít v potaz povahu koncernu, jehož součástí bylo jak OKD, tak jeho mateřská společnost NWR N.V., emitent dluhopisů, jak bylo uváděno výše.
112. Ačkoli se tedy OKD nacházelo „pouze“ v postavení ručitele a nebylo obligačním dlužníkem, přičemž současně ručilo za závazek NWR N.V. jakožto emitenta dluhopisů společně s dalšími subjekty – OKK Koksovny a.s. a NWR Karbonia Sp. z.o.o., nebylo již v okamžiku uzavření Indenture 2010 možno pochybovat o tom, že pokud NWR N.V. nebude schopno dostat svému závazku v okamžiku splatnosti dluhopisů, budou se věřitelé z dluhopisů v souladu s aplikovatelnou právní úpravou obracet primárně na spol. OKD jakožto ručitele a nejvýznamnější společnost v koncernu, která teoreticky disponovala dostatečnými aktivy k uhrazení tohoto závazku.

113. Pokud jde o spoluručitele spol. NWR Karbonia Sp. z.o.o., tak tato společnost zapsaná podle právního řádu Polska, se zabývala pouze vývojovými projekty v oblasti Dębieńska a Morcinek, které nebyly dle prospektu shledány jako životaschopné, snad také s ohledem na absenci licence k těžbě, což bylo na straně NWR shledáno jako obtížná překážka k realizaci projektu.
114. Další spoluručitel spol. OKK Koksovny, a.s., byla v letech od uzavření Indenture 2010 až do roku 2013 dceřinou společností NWR N.V., tato však s ohledem na její rozsah majetku a výkony, nebyla dle názoru KSZ schopna samostatně čelit závazku z Indenture 2010 a logika zahrnutí této společnosti do ručitelské struktury dle Indenture 2010 tak měla pouze doplňující charakter. Tato společnost byla ostatně v roce 2013 prodána spol. MTX a.s. za částku 95 mil. EUR, přičemž byla zproštěna jakýchkoliv závazků z Indenture 2010.
115. Jak plyne z účetních závěrek OKD a jejich příloh v letech 2010 – 2014, tak ručitelský závazek ve výši 500 mil. EUR, který je nutno s ohledem na výše uvedené skutečnosti vnímat jako nepodmíněný, byl v tomto období největším závazkem OKD. Současně lze uzavřít, že OKD bylo dle Indenture 2010 hlavním nositelem rizika plynoucího ze splatnosti dluhopisů.

Důkaz:

Indenture 2010

Výroční zpráva NWR Plc 2014 str. 4, 48, 92, 112

ECA facility

116. Obdobně je možno postavení OKD vnímat na základě čl. 18 smlouvy ECA, dle které bylo OKD v podstavení povinného dle smlouvy, který se společně s povinným NWR N.V. nerozdílně, bezpodmínečně a neodvolatelně zavázal za včasné plnění všech závazků podle této smlouvy. V případě neuhrazení jakékoli částky dle této smlouvy v okamžiku její splatnosti bylo OKD povinno tuto částku uhradit bez zbytečného odkladu, jako by bylo hlavním povinným. Přestože se smlouva dle čl. 38 řídí anglickým právem a má být v souladu s tímto právem vykládána, tak význam společného a nerozdílného ručení dle této smlouvy je dle názoru KSZ nutno vnímat stejně jako pasivní solidaritu v českém právu. Oprávněná osoba se tak může domáhat celého plnění dle ECA facility jak po OKD, tak po NWR N.V. a záleží na její úvaze.
117. V daném případě platilo totéž, co bylo uvedeno výše, tedy že s ohledem na svou ekonomickou výkonnost oproti své mateřské společnosti, to bylo OKD a nikoli NWR N.V., které bylo hlavním nositelem úvěrového rizika z ECA facility. V tomto směru KSZ také odhaduje úvahu věřitele, který by se žádostí o plnění závazku obracel mnohem více na OKD než NWR N.V.
118. Jako oporu pro svůj výše uvedený závěr o OKD jako nositeli hlavního rizika KSZ poukazuje na skutečnost, že jak věřitelé z Indenture 2014 (nahrazující Indenture 2010, jak je blíže popsáno v kapitole XI. - reorganizace), tak věřitelé z ECA facility přihlásili své pohledávky do insolvenčního řízení vedeného ve věci dlužníka OKD u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. KSOS 25 INS 10526/2016. V případě

věřitelů z Indenture 2014 jde o pohledávky evidované v ISIR pod P 33 (Citibank) a v případě věřitelů z ECA facility pohledávky P 454 (Česká spořitelna a.s.) a P 456 (ČSOB a.s.) Bremer Kreditbank AG (P-318) a NATIXIS S.A.

119. Jak o závazku dle Indenture 2010, tak o závazku z ECA facility informovalo OKD v přílohách k účetním závěrkám a byly zmiňovány také v konsolidovaných účetních závěrkách NWR. Byly rovněž zmiňovány další významné závazky OKD a NWR, které ovšem KSZ nepovažuje za rozhodující z pohledu posouzení neúčinnosti výplat dividend a níže je uvádí pouze pro úplnost a dokreslení hospodářské situace skupiny NWR v letech 2011 - 2012.

Důkaz:

Konsolidované účetní závěrky NWR Plc a účetní závěrky OKD 2010 - 2014

revolvingový úvěr

120. Pokud jde o smluvní postavení OKD ve vztahu k revolvingovému úvěru, který získala skupina OKD na základě výše uvedené smlouvy ze dne 7. 2. 2011, tak KSZ nemá k dispozici tuto úvěrovou smlouvu, nicméně s ohledem na skutečnost, že OKD o tomto úvěru ve svých přílohách k účetním závěrkám uvádí, že je ve vztahu k této smlouvě v postavení spoludlužníka, stejně jako to uvádí ve vztahu ke smlouvě ECA facility, předpokládá KSZ, že jde opětovně o vyjádření solidárního závazku s NWR N.V. a OKD tak bylo v případě revolvingového úvěru ve shodném právním postavení jako v případě ECA facility.
121. Tento revolvingový úvěr byl k dispozici po dobu 3 let od data podpisu, NWR N.V. však již k 31. 1. 2011 plně vyčerpalo dostupnou částku 90 mil. EUR a 250 mil. Kč. K 15. listopadu 2012 ovšem NWR N.V. tento úvěr splatilo v plné výši. Revolvingový úvěr vypršel 7. 2. 2014.

Důkaz:

Prospekt str. 88, konsolidovaná účetní závěrka NWR Plc 2011 str. 57

dluhopisy 2007

122. Pokud jde o dluhopisy emitované spol. NWR N.V. v roce 2007, tak KSZ nemá informace o tom, že by OKD vystupovalo v postavení ručitele nebo spoludlužníka ve vztahu k emisi dluhopisů 2007 a vnímá tento závazek z dluhopisů výlučně jako závazek NWR N.V. Nesplacená částka činila k 31. 12. 2011 267 565 tis. EUR (NWR kons. 2011 str. 57). Dne 23. 1. 2013 vydala spol. NWR N.V. Seniorsní dluhopisy ve výši 275 mil. EUR splatné v roce 2021. Dluhopisy byly vydány s kupónem 7,875% a byly prodávány v nominální hodnotě. Čistý výnos byl použit k úplnému splacení nesplacených částek Seniorsních dluhopisů s kupónem 7.375 % splatných v roce 2015 a na poplatky, výdaje a pro všeobecné firemní účely. Dluhopisy se obchodují na Globálním devizovém trhu Irské burzy cenných papírů.

Důkaz:

Konsolidovaná účetní závěrka NWR Plc 2013, str. 52

účetování o závazcích OKD

123. Pouze okrajem KSZ uvádí, že s ohledem na podstatu ručení OKD dle Indenture 2010 a ECA facility má KSZ určité pochybnosti ohledně způsobu, jakým bylo účtováno o těchto závazcích v účetních závěrkách OKD (nikoli konsolidovaných účetních závěrkách NWR), která o těchto závazcích vedla záznamy pouze v podrozvahové evidenci, jak je patrné z účetních závěrek a výročních zpráv OKD od roku 2011, přičemž dle čl. 12.01 Indenture 2010 s přihlédnutím k právní úpravě státu New York, bylo její právní postavení totožné s postavením obligačního dlužníka, nehledě na ekonomickou realitu, dle které šlo s vysokou mírou pravděpodobnosti usuzovat, že OKD bude společností, která bude vyzvána věřiteli z dluhopisů k úhradě závazku. Obdobná situace byla dána v případě smlouvy ECA facility, kde bylo OKD zavázáno společně a nerozdílně, tedy stejným způsobem jako NWR N.V.
124. Z pohledu § 19 odst. 7 zák. č. 563/1991 Sb. o účetnictví šlo nepochybně o významné informace, neboť o ní bylo možné předpokládat, že by její neuvedení nebo chybné uvedení mohlo ovlivnit úsudek uživatele, tedy jakékoliv osoby, která nahlíží do obchodního rejstříku za účelem zjištění informací o stavu konkrétní obchodní společnosti. Pokud jde o ručení dle Indenture 2010, tak z příloh k účetním závěrkám lze zjistit pouze tolik, že spol. OKD poskytovala záruku za své mateřské společnosti za emitované dluhopisy, což přesně nevystihuje podstatu věci, neboť česká právní úprava vychází z postavení subsidiarity ručitelského závazku, což zcela neodpovídá postavení ručitele dle právní úpravy státu New York.
125. Ve vztahu ke smlouvě ECA facility a revolvingovém úvěru je OKD v účetních závěrkách OKD označováno jako spoludlužník, což sice odpovídá podstatě jeho smluvního postavení, přesto se do rozsahu závazků OKD v rozvaze toto zadlužení nepromítlo.

Důkaz:

Účetní závěrky OKD 2010 - 2015

Skutečná míra zadlužení OKD v letech 2011 - 2012

126. OKD v roce 2011 - 2012 vykazovalo zadlužení z dlouhodobých závazků mimo skupinu NWR (s dobou splatnosti delší než 5 let) ve výši cca 216 mil. Kč (rok 2011) a 173 mil. Kč (rok 2012). Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem však bylo nutno do budoucna vnímat jako bezprostřední riziko nejméně také závazek ze smlouvy (v jeho aktuální výši cca 90-76 mil. EUR v letech 2011 a 2012) a dále závazek z Indenture 2010 ve výši 500 mil. EUR.
127. Úhrnná hodnota aktiv OKD se pohybovala v roce 2011 ve výši 47 mld. Kč a v roce 2012 ve výši 43 mld. Kč, z toho ovšem dlouhodobý hmotný majetek činil v roce 2011 32 mld. Kč a v roce 2012 34 mld. Kč. Bylo tedy zřejmé, že převážná část majetku OKD má nízkou úroveň likvidity, která navíc výrazně podléhá tržním vlivům, které v roce 2013 vedly OKD k tomu, že zpracovalo v důsledku hospodářské krize

dle standardu IFRS tzv. Impairment model, který vedl v důsledku nutnosti vytvoření opravných položek k dlouhodobému majetku k prudkému poklesu jeho hodnoty. Pokud jde o vysoce likvidní krátkodobý finanční majetek OKD, tento se v letech 2011 a 2012 pohyboval pouze okolo 2 mld. Kč.

128. Všechny tyto závazky měly být brány v potaz v rámci výplaty dividend, neboť tyto by mohly neúměrným způsobem zasáhnout do objemu likvidních prostředků, kterými OKD běžně disponovalo a její následné schopnosti dostát uvedeným závazkům v případě jejich splatnosti. Z pohledu dlouhodobých závazků, které byly zahrnuty do rozvahy OKD v letech 2011 a 2012 (mimo vnitroskupinové závazky) je evidentní, že v případě závazku z Indenture 2010 a ze smlouvy ECA facility šlo na poměry OKD o zcela mimořádné závazky. OKD tedy mělo v letech 2011 a 2012 počítat s dalšími dlouhodobými závazky ve výši cca 600 mil. EUR.
129. Tíha dopadu závazku z Indenture 2010 na OKD byla o to větší, že v této smlouvě (shodně jako v Indenture 2014, která Indenture 2010 nahradila) byly v čl. 12.01. (i) vyloučen regres ručitele OKD vůči emitentovi NWR N.V. a toto tak nemohlo očekávat, že uhrazení závazku bude možno jednoduše kompenzovat pohledávkou vůči NWR N.V. jako obligačnímu dlužníku. Rovněž v případě ECA facility bylo v čl. 18.7. omezeno právo na subrogaci tak, že bylo podmíněno plným uhrazením všech splatných částek.
130. OKD se rozhodlo zahrnout závazek z Indenture 2014 (nahrazující Indenture 2010) a závazky ze smlouvy ECA facility do rozvahového testu v podstatě až v roce 2016, kdy bylo zřejmé, že OKD již nemůže očekávat žádnou další finanční podporu ze strany svých mateřských společností ani jiných externích subjektů a je tak ohrožen princip going concern, jak blíže vyplývá ze zápisu z jednání představenstva OKD ze dne 11. 5. 2016. U společnosti OKD tak v tomto okamžiku nastalo předlužení ve smyslu § 3 odst. 4 IZ a podala insolvenční návrh.
131. Jak blíže plyne ze skutečností uvedených níže, tato finanční závislost OKD na svých mateřských společnostech NWR, které jediné byly schopny oddálit nevyhnutelné předlužení a úpadek OKD, se výrazněji projevila již v roce 2013, tedy po rozhodnutí o výplatě dividend v letech 2011 a 2012, v důsledku kterých přišlo OKD o významnou finanční částku, doprovázenému hospodářskou krizí. Ve skutečnosti mateřské společnosti NWR po letech 2011 a 2012 již nikdy neposkytly OKD tolik finančních prostředků, aby zvrátily již zcela zřejmý úpadek OKD v roce 2016, a z velké části pouze vylepšovaly účetní bilanci OKD kapitalizací pohledávek.

Důkaz:

Indenture 2010

ECA facility

Účetní závěrky OKD 2011, 2012

Zápis ze zasedání představenstva OKD z 3. 5. 2016 (součást spisu 32 Icm 3260/2016)

VIII. hospodaření OKD 2011 - 2012

132. K následující části vyjádření KSZ považuje za nutné předeslat, že řada informací o ekonomickém vývoji OKD a zejména pak o následcích dividendové politiky NWR, vychází nejen z dokumentů zpracovaných koncernem NWR (výroční zprávy, účetní závěrky apod.), ale také ze znaleckého posudku zpracovaného Znaleckou společností s.r.o. pro potřeby trestního řízení (dále jen „Znalecký posudek“). Tento posudek již byl jako důkaz prováděn v souvisejícím incidenčním sporu 32 ICM 3260/2016, resp. byl konstatován obsah, případně byly čteny některé jeho části.

obecně k ekonomické situaci OKD v rozhodném období

133. K podnikatelské činnosti OKD spočívající v produkci černého uhlí, je nutno především uvést, že tak jak bylo mnohokrát konstatováno, jde z ekonomického hlediska o činnost, která podléhá pravidelným ekonomickým cyklům. Podstatou této činnosti je tedy pravidelné střídání hospodářského růstu a poklesu v návaznosti na vývoj na trhu s uhlím. S uvedenou skutečností je tedy zapotřebí počítat jako s nepřehlédnutelným faktorem v rámci vytváření určité finanční politiky konkrétní ekonomické jednotky, zejména co do tvorby a předpokládaného způsobu úhrady závazků, neboť jak již bylo uvedeno, výrazný propad cen uhlí v rámci očekávatelného cyklu by mohl způsobit jednak pokles příjmů jednotky a s tím související ztrátu schopnosti hradit své závazky a jednak k účetnímu přehodnocení ceny aktiv (vytěžitelných zásob uhlí), což by mohlo mít negativní dopad na vzájemnou bilanci cizích zdrojů a aktiv společnosti a signalizovat předlužení společnosti.
134. Výše popsaný charakter podnikatelské činnosti OKD si nepochybně uvědomovala celá skupina NWR. Ve výroční zprávě NWR Plc za rok 2014 se uvádí následující skutečnosti. *Obchodování, finanční situace a provozní náklady Skupiny mohou spolu s výkyvy ve výrobních nákladech a cenách za uhlí značně kolísat a příjmy Skupiny v budoucnosti ve velké míře závisí na cenách za uhlí a citlivě na ně reagují. Navíc si může snižování cen uhlí rovněž vynutit, aby skupina účetně snížila hodnotu svých rezerv a zdrojů nerostných surovin, což by mělo za následek zhoršení hodnoty aktiv skupiny.*
135. *Těžba uhlí je obecně odvětvím s vysokými fixními náklady. Vzhledem k tomu, že většina příjmů skupiny vyplývá z prodeje uhlí externím subjektům, je podnikání skupiny, provozní výsledky i marže výrazně závislé na tržních cenách a výrobních nákladech uhlí. Tuzemský i mezinárodní trh s uhlím vykazuje výkyvy v nabídce a poptávce a ceny mezi jednotlivými obdobími tedy kolísají. Ceny za uhlí mají tendenci být cyklické a několik posledních let jsou velmi nestabilní. Mimořádně nestabilní je koksovatelné uhlí, z něhož skupině plyne většina příjmů.*
136. Charakter činnosti OKD je pak výstižně popsán také v Prospektu, dokumentu vytvořeného spol. NWR N.V. v roce 2014. Přestože tento dokument byl vytvořen v roce 2014, cituje KSZ níže ty části dokumentu, z nichž je patrný obecný charakter podnikatelské činnosti OKD, zejména pak rizika, kterým čelila celá skupina NWR a která byla stejná jak v roce 2014, tak v roce 2011, neboť charakter primární činnosti

OKD jako společnosti zabývající se těžbou černého uhlí, se v těchto letech nezměnil.

137. *Podnikání, finanční situace a výsledky činnosti skupiny se mohou měnit zároveň s kolísáním nákladů na produkci a cen uhlí, budoucí výnos skupiny do značné míry závisí na cenách uhlí. Pokles v cenách uhlí může také vyžadovat, aby skupina odepsala své nerostné rezervy a zdroje, což by mělo za následek snížení hodnoty aktiv skupiny. Vzhledem k tomu, že většina zisků skupiny se získává z prodeje uhlí externím stranám, podnikání výsledky činnosti a marže Skupiny do značné míry závisí na tržních cenách a nákladech na produkci uhlí. Domácí a mezinárodní trhy a uhlím vykazují kolísání nabídky a poptávky, a ceny se tedy v různých obdobích mění. Ceny uhlí jsou obvykle cyklické a za posledních několik let byly velmi nestálé. Koksovatelné uhlí, z něhož skupina získává většinu svých zisků, je obzvláště nestálé.*
138. *Pokud po zahájení komerční produkce ceny uhlí natrvalo spadnou pod náklady na produkci v uhelných dolech skupiny, nemusí být z ekonomického hlediska možné v těchto místech pokračovat v produkci. To by mělo podstatný negativní vliv na produkci ziskovost, výsledky činnosti a finanční postavení skupiny. Ukončení těžební činnosti skupiny by mohlo vést k tomu, že skupina bude muset vynaložit určité výdaje na ukončení provozu a rekultivaci těchto míst. Pokles cen uhlí může také vyžadovat, aby skupina odepsala své nerostné rezervy a zdroje, což by mělo podstatný negativní dopad na její zisk, ziskovost, finanční situaci a výsledky činnosti. Nejvýznamnějším faktorem, který má vliv na výsledky činnosti skupiny, je cena uhlí a koksu.*
139. *Z výše uvedeného je zřejmé, že činnost OKD, kterou by bylo možno zjednodušeně označit jako těžbu a prodej černého uhlí, byla po celou dobu své existence silně závislá na vývoji cen uhlí, které se odvíjely od skutečností, které OKD nebylo schopno nijak ovlivnit, současně nebylo schopno žádným způsobem výrazně restrukturalizovat své podnikání a flexibilně reagovat na změny trhu za účelem zachování likvidity a peněženích toků, které byly nezbytné pro schopnost OKD dostát zejména svým výše zmiňovaným závazkům z ručení z dluhopisů a úvěrů, které byly v roce 2011, 2012 a letech následujících natolik vysoké, že jejich zesplatnění by mohlo vést k platební neschopnosti a předlužení OKD. Z uvedeného důvodu bylo velmi nezbytné zvažovat, jaké finanční výdaje, včetně výplaty dividend, které bude OKD realizovat za situace zhoršujících cen uhlí naznačující změnu hospodářského cyklu, neboť přepjaté odčerpání hotovosti by mohlo výrazně zhoršit postavení OKD a jeho věřitelů. Rovněž tyto skutečnosti byly známy koncernu NWR, jak opětovně plyne z Prospektu.*
140. *Výrazné zadlužení Skupiny může ztížit schopnost Skupiny splatit svůj dluh, včetně cenných papírů, a může mít negativní dopad na její schopnost získat další financování či používat provozní peněžní toky skupiny v jiných oblastech podnikání, nebo může jinak nepříznivě ovlivnit její činnost. Skupina má výraznou míru zadlužení. Bez ohledu na Restrukturalizaci by mohla mít míra zadlužení skupiny významné důsledky pro majitele cenných papírů, kam patří mj. ztížení schopnosti emitenta (NWR N.V.) a ve vztahu k seniorním zajištěným dluhopisům ztížení schopnosti ručících dceřiných společností splnit jejich povinnosti s ohledem na Cenné papíry a ručení za seniorní zajištěné dluhopisy.*

141. *Vzhledem k současným tržním cenám uhlí (rok 2014) jsou peněžní toky skupiny momentálně záporné a stávající nízké ceny uhlí vyvolávají výrazný tlak na pozici skupiny ohledně likvidity a na její platební schopnost. Pokud skupina v budoucnu nedokáže vytvořit dostatečné množství peněz ke splnění požadavků na splacení dluhu, může se stát, že skupina bude muset refinancovat celý svůj dluh nebo jeho část, včetně Cenných papírů, získat další financování, odložit plánované kapitálové výdaje, nebo prodat významná aktiva. Skupina nemusí být schopna plnit své povinnosti s ohledem na dluh, včetně cenných papírů. V takovém případě se mohou půjčky na základě jiných dluhových smluv nebo nástrojů, které obsahují ustanovení o tzv. cross default nebo křížové akceleraci, stát splatné na požádání, a skupina nemusí mít dostatek prostředků na splacení všech svých dluhů, včetně cenných papírů. České právo kromě toho vyžaduje, aby skupina vložila určité peněžní prostředky na omezené účty pro účely rekultivace, a tyto částky by pak nebyly použity ke splacení úroků nebo jistiny nabízených Cenných papírů. Emitent (NWR N.V.) může dále po splnění určitých podmínek distribuovat výrazné množství peněz a peněžních ekvivalentů svým akcionářům, využít peníze k akvizicím nebo transakcím, které mohou mít negativní dopad na zájmy majitelů cenných papírů, nebo jinak snížit množství peněz v rozvaze, což by nepříznivě ovlivnilo schopnost Skupiny splatit úrok nebo jistinu z cenných papírů.*
142. OKD mělo rovněž významné kapitálové výdaje, které byly nezbytné k udržování odpovídající úrovně produktivity a zvyšování celkové účinnosti. Dlouhodobá neschopnost financovat tyto a jiné výdaje by opětovně mohla mít podstatný negativní dopad na podnik Skupiny, její finanční situaci a výsledky její činnosti.
143. Pokud jde popis veškerých rizik podnikání OKD, tyto jsou rovněž shrnuty v Prospektu. Jde o souhrn rizik typických pro těžbu černého uhlí v České republice, tedy především silné mezinárodní konkurence, zvýšených sociálních nákladů, neočekávatelných enviromentálních vlivů a rizika omezené kapacity těžby s ohledem na neovlivnitelné geologické podmínky.
144. Z pohledu finančního je zapotřebí uvést, že Skupina NWR pravidelně sledovala tzv. riziko likvidity. Důvod tohoto postupu je vysvětlen mj. v konsolidované účetní závěrce NWR za rok 2011. *Riziko likvidity znamená možnost, že Skupina nebude schopná dostát svým finančním závazkům, jakmile se stanou splatnými, zejména ve vztahu k vypořádání částek splatných dodavatelům, držitelům dluhopisů a finančním institucím. Skupina sleduje své riziko nedostatku finančních prostředků za použití plánovacího nástroje pro obnovu likvidity. Tento nástroj posuzuje splatnost finančních investic, finančních aktiv (například pohledávek, jiného finančního majetku), finančních závazků a plánovaných peněžních toků z provozní činnosti. Skupina si klade za cíl udržovat rovnováhu mezi kontinuitou a flexibilitou financování prostřednictvím bankovních kontokorentních úvěrů, bankovních půjček, vydaných dluhopisů a nájemních smluv za účelem zajištění dostatečné likvidity, aby tak splnila své splatné závazky za jakýchkoliv podmínek.*
145. Obecně je možno konstatovat, že ukazatele likvidity měří schopnost účetní jednotky hradit své závazky. Aby byla účetní jednotka solventní (tzn. aby dokázala hradit závazky v okamžiku jejich splatnosti), musí mít určitou část svých aktiv ve vysoce likvidní formě, tj. v takové formě, která je rychle přeměnitelná na peníze. Některá

podniková aktiva jsou téměř okamžitě převeditelná na peníze (např. krátkodobé cenné papíry), jiná jsou převoditelná jen obtížně (stroje, speciální zařízení). Je tedy zřejmé, že jakýkoliv odliv hotovosti (včetně výplaty dividend) má na likviditu společnosti významný vliv.

Důkaz:

Prospekt str. 13-16, 27, 28-46, 60

Výroční zpráva NWR za rok 2014 str. 22

Konsolidovaná účetní závěrka NWR str. 48

koncernové příjmy

146. Pokud jde o případné finanční příjmy plynoucí z účasti OKD v koncernu NWR, tak KSZ není známo, že by OKD v letech 2011 - 2016 fakticky obdrželo od své mateřské společnosti takové finanční prostředky, které by kompenzovaly odliv hotovosti v důsledku rozhodnutí o výplatě dividend v letech 2011 a 2012 v celkové výši cca 360 mil. EUR.
147. Pokud jde o navyšování základního kapitálu nepeněžitými vklady v letech 2010 až 2014, jednalo se o hotovostně neefektivní operace, které neměly na cash flow dlužníka žádný vliv, příležitostné peněžitě vklady byly řešeny vzájemnými zápočty. Stejně tak nutno nahlížet na kapitalizace pohledávek mateřské společnosti. Přitom právě peněžní toky, byly pro OKD v období 2011 - 2016, kdy postupně klesaly výsledky jejího hospodaření z podnikatelské činnosti, naprosto zásadní.

Důkaz:

Znalecký posudek str. 256-266

rok 2011

148. Do roku 2011 OKD nastoupilo z úspěšného roku 2010, ve kterém se ceny uhlí na mezinárodním trhu držely na vysoké úrovni, nicméně v roce 2011 započal pokles cen.
149. Tento pokles cen byl počátkem dlouhodobé krize na trhu s uhlím, kdy se ceny uhlí propadaly v podstatě až do okamžiku zjištění úpadku dlužníka. Tento pokles je pak dobře patrný z přiloženého grafu č. 5, který je součástí Znaleckého posudku.
150. V letech 2010 - 2014 byl zaznamenán zvýšený počet společností, které nebyly schopny plně dostát svým závazkům nebo vyhlásily restrukturalizaci. V roce 2012 - 2014 pak docházelo k poklesu ukazatele EBITDA, situace v průmyslu se vzhledem k výši čistého dluhu zhoršovala. Výsledky hospodaření OKD se vlivem nastupující krize začaly od roku 2011 zhoršovat.
151. Jak plyne ze Znaleckého posudku, tak z pohledu pracovního kapitálu a likvidity byly v roce 2010 a 2011 ukazatele ještě považovány za přiměřené – běžná likvidita v r. 2011 činila 180%, ale od r. 2012 z důvodu poklesu cen uhlí dále trvale vysoké výplaty dividend počínaje r. 2010 a konče r. 2012, došlo k jejímu razantnímu poklesu pod úroveň 100% a společnost se začala potýkat s nedostatkem pracovního kapitálu – nedostatkem hotovosti a byla nucena to řešit formou

faktoringu pohledávek, který ji rovněž v nákladové oblasti zatěžoval rozhodně významněji než klasické provozní financování. Společnost se rovněž potýkala s rostoucími technickými a technologickými problémy souvisejícími s těžbou a zastaráváním technologických celků. Zejména z důvodu výplat dividend, které byly vždy v plné výši odeslány na účet akcionáře, nedošlo k žádné tvorbě rezerv, likvidačního fondu apod.

152. Pokles cen na trhu s uhlím v roce 2011 je zaznamenán také v dokumentech NWR. Z výroční zprávy NWR za rok 2014, vyplývá: Od druhého čtvrtletí roku 2011 (nejvyšší bod) do čtvrtého čtvrtletí roku 2014 se průměrná benchmarková cena černého uhlí snížila o 64%.

153. Ke koksovatelnému uhlí, které bylo největším zdrojem zisků skupiny NWR se ve výroční zprávě NWR Plc za rok 2014 uvádí: *Ukázalo se, že nabídka uhlí na mezinárodní úrovni tvrději odmítá reagovat na dramatický pokles cen uhlí za poslední čtyři roky. Mezinárodní benchmarková cena za černé koksovatelné uhlí stabilně od druhého čtvrtletí roku 2011 klesala a od té doby je o 65% nižší, přičemž v průběhu roku 2014 klesla o 18%.*

154. K energetickému uhlí pak bylo uvedeno že: *Podobně jako v případě koksovatelného uhlí je i mezinárodní trh s energetickým uhlím narušován převísem nabídky a nižší poptávkou. Cena energetického uhlí dováženého do přístavů severní Evropy klesla během roku 2014 o 20% a od počátku roku 2011 o 50%, přičemž mezinárodní nabídka uhlí přepravovaného po moři se zvýšila v průběhu minulých čtyř let o 173 Mt.*

155. Jak vyplývalo rovněž z Prospektu: *zhoršení globálních trhů s uhlím začalo v polovině roku 2011, ještě více se zhoršilo v roce 2013 a trvalo až do roku 2014.*

156. Obavy z nadcházejícího vývoje byly patrné z úvodního slova předsedy představenstva OKD Klause Dietera Becka ve výroční zprávě OKD za rok 2011, který sdělil, že rok 2012 bude zřejmě obtížný, zejména vinou nejasné hospodářské situace na trzích zemí Evropské unie. Upozornil na nutnost řídit a kontrolovat provozní náklady, zjevně z obav ze zhoršení přísunu finančních toků v následujících letech. Přes takto vyjádřené obavy však OKD ve své výroční zprávě současně uvádí, že finanční bilance byla v roce 2011 významně ovlivněna především výplatou dividendy a podílů na zisku v částce 6.010,7 mil. Kč, z čehož byla vyplacena částka ve výši 6.000 mil. Kč ve formě dividendy a částka 10,7 mil. Kč ve formě tantiém z hospodářského výsledku běžného období roku 2010. Tato skutečnost měla vliv na peněžní toky z finanční činnosti, z přehledu o peněžních tocích za rok 2011 je patrný výrazný pokles stavu peněžních prostředků a peněžních ekvivalentů proti minulému účetnímu období (2010).

157. Výše popsaná situace se promítla také do hospodářského stavu celého koncernu, v němž jak bylo popsáno výše byla základním zdrojem příjmů báňská divize, která ve srovnání s rokem 2011 vykázala v oblasti zisku výraznou ztrátu ve srovnání s rokem 2010 cca 100 mil. EUR. K finančním nákladům bylo nutné připočítat také splátku ECA facility ze strany NWR N.V., čerpaná částka úvěru byla k 31. 12. 2011 90.035.181 EUR. Dalším finančním nákladem byla výplata dividend, když přes evidentní pokles výkonnosti báňské divize a splátkám ECA facility vyplatilo NWR

Plc v roce 2011 (po 30. 9. 2011) dividendu majitelům akcií druhu A ve výši 100 mil. EUR (v důsledku výnosu báňské divize) a majitelům akcií druhu B ve výši 40 mil. EUR, tedy akcionářům NWR Plc. Z uvedeného rovněž vyplývá, že finanční prostředky získané z činnosti báňské divize nezůstávaly v koncernu NWR, ale byly transportovány dále akcionářům ovládajícím koncern.

Důkaz:

Znalecký posudek - graf č. 5 (str. 72), graf č. 16 (str. 85), graf č. 17.1, 17.2 (str. 86), str. 14, 22, 48, 95

Výroční zpráva OKD 2011 str. 18, 26, 72, 63, 82

Konsolidovaná účetní závěrka NWR 2011 str. 31

Prospekt str. 88

rok 2012

158. Pokud byl rok 2011 ve znamení počínajícího poklesu cen uhlí a s tím souvisejícího zhoršení některých ekonomických ukazatelů hospodaření OKD, jak bylo uvedeno výše, v roce 2012 se tento trend již projevil naplno, jak vyplývá z výše uvedených grafů obsažených ve Znaleckém posudku, ceny uhlí se nadále propadaly, zhoršovala se likvidita a přísun hotovosti. Nebylo již možno pochybovat o tom, že OKD v roce 2012 již zcela zjevně čelí počátku ekonomické krize. V roce 2011 tedy započal cyklus hospodářského poklesu na trhu s uhlím.
159. Tato situace se pak naplno projevila také v dokumentech OKD, které bylo nuceno vzít v úvahu již nepřehlédnutelné zhoršení ekonomické situace.
160. V zápise ze 44. zasedání představenstva OKD (25. 1. 2012) je v části nazvané odbyt a marketing uvedeno vyjádření tehdejšího obchodního ředitele spol. OKD a.s. Zdeňka Durčáka, že 1Q roku 2012 bude prodáno 1,325 mil. tun koksovatelného uhlí za průměrnou cenu 146 EUR/t, což je ve srovnání se 4Q roku 2011 pokles o 19%, dále že poptávka po koksovatelném uhlí v regionu je determinována poklesem a stagnací výroby ocelářských závodů a že spol. OKD a.s. musí čelit i nízkým cenám uhlí konkurence z Polska. Finanční ředitelka společnosti Miloslava Trgiňová doplnila, že plánované tržby ve výši cca 1,3 mld. EUR představují 14% pokles proti roku 2011.
161. V zápise ze 45. zasedání představenstva OKD (14. 5. 2012) je uvedeno, že v období měsíců ledna – dubna 2012 se ukazatele výroby, prodeje a porubních výkonů proti roku 2011 zhoršily. Ukazatel EBITDA i čistý zisk spol. OKD a.s. je vyšší než bylo plánováno, ale ve srovnání s loňským rokem jde o cca 72% pokles. Z vyjádření obchodního ředitele spol. OKD a.s. Zdeňka Durčáka vyplynulo, že v 2Q roku 2012 bude prodáno koksovatelné a PCI uhlí za průměrnou cenu 131 EUR/t, což je o 10% méně než v 1Q roku 2012, a také, že ocelářský průmysl nadále zpomaluje a tento trend vytváří silný tlak na snižování cen uhlí.
162. V zápise 46. zasedání představenstva OKD (14. 9. 2012) bylo uvedeno, že v období měsíců ledna – srpna 2012 došlo k mírnému navýšení těžby, naopak ve srovnání s rokem 2011 poklesly prodeje uhlí i EBITDA (o 35%). Finanční výsledky spol. OKD a.s. za leden – červenec 2012 prezentovala finanční ředitelka spol. OKD a.s.

Miloslava Trgiňová s tím, že EBITDA za toto období byla v souladu s plánem ve výši 265 mil. EUR, nicméně od posledního výhledu, kdy se očekává zatím jen 12,5% pokles cen koksovateľného uhlí oproti 3Q 2012. EBITDA bude nižší o 26 mil. EUR než plánovaná. Finanční ředitelka dále doplnila, že ve 3Q a 4Q 2012 bude naprosto zásadní udržet náklady pod kontrolou tak, aby byl zajištěn vyrovnaný plán, který je nyní ohrožen klesajícími cenami koksovateľného uhlí. Obchodní ředitel spol. OKD a.s. Zdeněk Durčák doplnil, že zákazníci spol. OKD a.s. signalizují požadavek na snížení cen koksovateľného uhlí ve 4Q 2012 minimálně ve výši 25%.

163. V zápise ze 47. zasedání představenstva OKD (12. 11. 2012) prezentoval předseda představenstva Klaus Dieter Beck klíčové ukazatele za období leden – říjen 2012 s tím, že v tomto období je již naprosto zřejmý negativní dopad zhoršujících se prodejů a cen uhlí na ukazatel EBITDA. Obchodní ředitel spol. OKD a.s. Zdeněk Durčák informoval o výsledcích cenového vyjednávání na 4Q 2012 s tím, že průměrná cena koksovateľného uhlí klesla o 19% ve srovnání s 3Q 2012, jednání se zákazníky byla v tomto roce vůbec nejtvrďší.
164. Co se týče výsledků hospodaření OKD v roce 2012, tak KSZ pro přehlednost poukazuje na tabulku uvedenou ve Znaleckém posudku na str. 84 – hlavní ukazatele hospodaření OKD, z níž je patrný výrazný pokles ukazatele EBITDA od roku 2011 (EBITDA – hospodářský výsledek bez odpisů, finančních nákladů, bez vlivu rezerv a opravných položek a daní, jedno z klíčových měřítek výkonnosti podniku).
165. Jak dále plyne ze Znaleckého posudku, z pohledu pracovního kapitálu byly v r. 2010 a 2011 ukazatele ještě považovány za přiměřené – běžná likvidita v r. 2011 činila 180% ale od r. 2012 došlo k jejímu razantnímu poklesu pod úroveň 100% a společnost se začala potýkat s nedostatkem pracovního kapitálu – nedostatkem hotovosti a byla nucena to řešit formou faktoringu pohledávek, který ji rovněž v nákladové oblasti zatěžoval rozhodně významněji nežli klasické provozní financování. Společnost se rovněž potýkala s rostoucími technickými a technologickými problémy souvisejícími s těžbou a zastaráváním technologických celků. Zejména z důvodu výplat dividend, které byly vždy v plné výši odeslány na účet akcionáře, nedošlo k žádné tvorbě rezerv, likvidačního fondu apod. Vývoj pracovního kapitálu začíná být od r. 2011 negativní. Vývoj běžné likvidity po roce 2008 je též negativní a po r. 2012 nedosahuje ani 100%.
166. K negativním výsledkům hospodaření v roce 2012 se vyjádřila také OKD ve své výroční zprávě, kde předseda představenstva Ján Fabián uvedl, že již druhá polovina roku 2012 naznačila, že těžkosti v odbytu a tlak na ceny zásadně nepoleví ani v roce 2013. Cena koksovateľného uhlí čtvrtletně klesala po celý rok a ve srovnání s rokem 2011 se propadla o 24%, tak stagnoval trh s energetickým uhlím. Rovněž v roce 2012 se na tocích z finanční činnosti negativně projevilo rozhodnutí o výplatě dividend, jak je patrné z výkazu o peněžních tocích za rok 2012.
167. Na konsolidované úrovni vykázala báňská divize ztrátu ve výši cca 5 mil. EUR. Čistý dluh skupiny činil cca 550 mil. EUR. Přes poměrně negativní hospodářskou situaci v koncernu NWR v oblasti báňské divize, došlo tedy opětovně na úrovni NWR Plc k výplatě dividend akcionářům držícím akcie druhu A ve výši 37 mil. EUR. To přesto, že na konsolidované úrovni bylo zapotřebí také vzít v roce 2012 v úvahu

také splátku revolvingového úvěru ve výši 100 mil. EUR a další splátky ECA facility, kdy čerpaná částka úvěru byla k 31. 12. 2012 76.185.079 EUR a splátka tak v roce 2012 činila 14 mil. EUR. Přes negativní hospodářské výsledky celého koncernu a špatných vyhlídek do budoucích let, tak koncern NWR pokračoval v roce 2012 ve své stávající dividendové politice, přesouvající výnos z báňské divize dále svým akcionářům.

Důkaz:

Zápis ze zasedání představenstva OKD č. 44, 45, 46 a 47, přiloženo v příloze
Znalecký posudek graf č. 23 (str. 23), str. 84

Prospekt str. 88

Konsolidovaná účetní závěrka NWR Plc 2013 str. 48

Výroční práva OKD 2012 str. 17, 71, 72

Výslech Ing. Zdeňka Durčáka, obchodního ředitele OKD v letech 2011 - 2013

IX.

následky výplaty dividend na další hospodářský vývoj OKD

finanční zdroje výplaty dividend

168. K rozhodnutí o výplatě dividend v letech 2011 až 2012 je nutno uvést, že v konkrétní podobě byly primárním zdrojem pro výplaty dividend finanční prostředky soustředěné na cash poolingových účtech. Od roku 2010 totiž využívala skupina NWR na základě smlouvy „Account System and Cash Pooling Agreement“ uzavřenou dne 2. 2. 2010 tzv. reálný cash pooling. K podstatě cash pooling je nutno uvést, že jde o metodu optimalizace vnitropodnikových účtů, kterou dochází na denní bázi ke konsolidaci zůstatků na podnikových účtech. Všechny zůstatky ať už kladné nebo záporné, se převádějí na jeden tzv. master account, z něhož se kalkulují úroky. Společnost NWR N.V. figurovala v rámci cash pooling jako správce. Kladná zůstatková hodnota, tj. kladný rozdíl mezi přijatými a vydanými platbami na účtu představuje pohledávku účastníka vůči NWR a záporná zůstatková hodnota představovala závazek účastníka za NWR N.V.

Důkaz:

Znalecký posudek str. 312-314

rozhodnutí o výplatě dividendy

169. Dne 17. 5. 2011 valná hromada na základě rozhodnutí jediného akcionáře NWR N.V. schválila řádnou účetní závěrku OKD, a.s. za rok 2010, a současně schválila návrh představenstva na rozdělení zisku OKD, a.s. za rok 2010 a určení splatnosti dividendy. Tato tranše byla vyplacena v souladu se zákonnou úpravou. Dle účetních záznamů došlo k výplatě dividendy 26. 5. 2011 v 8.00 hod. a v 15.00 hod. v celkové výši **6.000.000.000 Kč**. Pokud jde o vyplacenou dividendu, tak hotovost byla tvořena ze dvou částek – 5.633.190.000 Kč a 366.810.000 Kč. První z částek byla nejprve převedena z cash pooling na běžný účet OKD a.s. vedeného u Citibank a poté převedena NWR N.V., druhá byla NWR N.V. převedena z běžného účtu OKD a.s. vedeného u Citibank.

170. Dne 15. 5. 2012 NWR N.V. jako jediný akcionář jednající v působnosti valné hromady společnosti OKD, schválila dne 15. 5. 2012 návrh představenstva OKD, a.s., na rozdělení zisku OKD, a.s. za období roku 2011 ve výši **6.095.025.000 Kč**, a to na výplatu dividend. Způsob výplat dividend byl ovšem v tomto případě řešen odlišným způsobem než v roce 2011. Jak blíže vyplývá z dohody agreement on the set-off of certain obligations ze dne 21. 5. 2012, byla pohledávka NWR N.V. ve výši 6.095.025.000 Kč započtena jednak proti pohledávce, kterou mělo OKD z dohody o poskytnutí úvěru – 4 tranše ve výši 120 mil. na základě smlouvy ze dne 12. 7. 2010 (Loan Agreement) a jednak proti pohledávce, kterou mělo OKD z důvodu bilančního zůstatku na cash poolingovém účtu ve výši 120.672.262 EUR vůči NWR N.V.

Důkaz:

Bankovní výpisy dlužníka ze dne 26. 5. 2011 (1 a 2 část)

Dohoda o započtení - Agreement on set-off certain obligations z 21. 5. 2012

Uvedené dokumenty byly předloženy žalobcem s vyjádřením ze dne 15. 6. 2020

Znalecký posudek str. 289, 321

podmínky výplaty dividend

171. Pokud jde o právní úpravu platnou v době rozhodování o výplatě dividend, která určovala podmínky jejich výplaty, tak tato vyplývala z ust. § 178 odst. 1 zák. č. 513/1991 Sb. Obecně je možno konstatovat, že celková částka určená k vyplacení jako podíl na zisku společnosti nesměla být vyšší, než je hospodářský výsledek účetního období vykázaný v účetní závěrce společnosti, snížený o povinný příděl do rezervního fondu podle § 217 ObchZ, a to neuhrazené ztráty minulých let a fondy vytvořené ze zisku, které společnost může použít dle svého volného uvážení. Základem pro výpočet zisku tedy byl hospodářský výsledek účetního období. Dividendu ovšem bylo možno určit, i pokud byla hospodářským výsledkem účetního období ztráta, neboť zákon stanoví další připočitatelné a odčitatelné položky ve vztahu k hospodářskému výsledku účetního období jako nerozdělený zisk z minulých let a hodnotu fondů vytvořený ze zisku.
172. Jak ovšem dále vyplývá z čl. 34 odst. 4 stanov OKD ve znění účinném od 1. 1. 2006 do 31. 12. 2013, při výplatě dividend valná hromada přihlédne k ostatním otázkám rozvoje společnosti a efektivnosti použití zisku.
173. Pokud jde obecně o podmínky výplaty dividend považuje KSZ za vhodné poukázat také na rozh. Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2010 sp. zn. 5 Afs 25/2009, z něhož vyplývá: *Akciová společnost není povinna shromažďovat dostatečně likvidní finanční rezervy pro případ výplaty dividendy akcionářům a může tyto prostředky do doby výplaty využít také jiným způsobem, např. k investicím nebo k financování svých provozních nákladů. Je výlučně věcí podnikatelského rozhodnutí akciové společnosti, zda použije k výplatě dividendy pouze vlastní nebo cizí zdroj financování, případně zda zvolí kombinaci obou způsobů financování. Z ekonomického hlediska totiž mnohdy může být výhodnější využití cizích zdrojů financování, např. úvěrů, než využití vlastních zdrojů. Je proto na každé společnosti, aby si sama zvážila, která varianta je pro ni v ten který okamžik*

ekonomicky výhodnější či která jí více vyhovuje z hlediska udržení stability finančních toků (srov. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7.3.2007).

Důkaz:

Stanovy OKD ve znění účinném od 1. 1. 2006 do 31. 12. 2013, které necht' jsou vyžádány od žalobce

rozhodnutí o výplatě dividend v poměru k závazkům

174. Pokud je v tomto vyjádření opakovaně poukazováno na negativní důsledek odčerpání hotovosti v důsledku rozhodnutí o výplatě dividend na schopnost OKD udržet provoz svého podniku v období hospodářského poklesu a čelit svým ručitelským závazkům zejména z Indenture 2010, je vhodné poukázat na skutečnost, v důsledku uvedených rozhodnutí v letech 2011 a 2012 přišlo OKD o vlastní finanční prostředky v celkové výši cca 360 mil. EUR za situace, kdy čelilo dlouhodobému závazku z Indenture 2010 ve výši 500 mil. EUR a závazku z ECA facility, který se v roce 2011 pohyboval ve výši cca 90 mil. EUR a v roce 2012 76 mil. EUR. Je tedy zřejmé, že nešlo o zanedbatelnou částku, která by nemohla mít vliv na schopnost OKD dostat výše uvedeným závazkům, které jak je uvedeno níže, byly hlavním důvodem úpadkové situace OKD v roce 2014 a nutnosti následné restrukturalizace závazkových vztahů celé skupiny NWR jejíž finanční situace se odvíjela od ekonomické výkonnosti OKD. Skutečnost, že výše dividend nebyla pro OKD zanedbatelnou položkou, je ostatně patrná také ze zmiňované výroční zprávy OKD za rok 2011, kde je zdůrazněn vliv výplaty dividend na finanční bilanci OKD.

Důkaz:

Výroční zpráva OKD 2011 str. 26

následky rozhodnutí o výplatě dividendy

175. KSZ považuje za nezbytné zdůraznit, že v tomto vyjádření se nevěnuje otázce, zda byly splněny zákonné podmínky pro výplatu dividend (a tedy také platnosti dotčených právních jednání), ale otázky, zda s přihlédnutím k dalšímu rozvoji společnosti a existenci vysokých závazků byla tato výplata dividend vhodná a zda její realizaci nedošlo ke zkrácení práv věřitelů OKD z pohledu § 242 IZ, tedy z pohledu neúčinnosti. Jak totiž plyne z výše uvedeného, tak výplata dividend, byť právně možná, by neměla v konečném důsledku ohrozit další podnikání společnosti narušením stability jejích finančních toků, a akcionáři by v rámci úvah o rozdělování zisku měli brát v úvahu prognózy dalšího vývoje činnosti společnosti v rámci aktuálních tržních podmínek případně jiných vnějších faktorů. Pokud by tyto otázky nebyly brány v úvahu, mohlo by dojít k takovému odlivu finančních prostředků společnosti, že tato by v případě vysoké úrovně zadlužení nebyla schopna samostatně překonat období hospodářského poklesu, což může v konečném důsledku vést k úpadku společnosti a ztrátě možnosti uspokojit své věřitele, kteří v okamžiku vzniku závazku jednali s důvěrou v odpovědné vedení společnosti.
176. Ačkoli se KSZ v rozporu s názorem žalobce domnívá, že v souvislosti s výplatou dividend nelze zcela pominout jednání a odpovědnost představenstva společnosti OKD, tak s ohledem na právní konstrukci odpůrcí žaloby, podpořenou rozhodnutím Nejvyššího soudu sp. zn. 29 ICdo 6/2012, lze na výplatu dividend nahlížet jako na

projev vůle orgánu společnosti. Výše zmiňované úvahy akcionářů o možnostech rozdělení zisku s vědomím určitého ekonomického stavu společnosti, které se promítnou do rozhodnutí jediného akcionáře v působnosti valné hromady, je tedy možno přičítat vědomí orgánu společnosti a společnosti samotné.

177. Na pozadí výše popsaného hospodářského vývoje OKD v letech 2011 a 2012, tedy postupného poklesu cen uhlí na světových trzích a s tím související zhoršené likvidity a poklesem peněžních toků, pak právě rozhodnutí o výplatě dividend (v důsledku kterého OKD přišla o významnou část vlastních finančních prostředků) způsobily pro OKD nežádoucí následky, které v konečném důsledku vyvolaly ztrátu schopnosti dostát svým největším závazkům, které se staly příčinou úpadku OKD.
178. K následkům výplaty dividend z prostředků nahromaděných na cash poolingových účtech se vyjadřuje poměrně jednoznačně také znalec ve Znaleckém posudku. Zásadním krokem ze strany akcionářů bylo vyplácení dividend, které výrazně snížily *objem dosažitelných likvidních prostředků v roce 2011 a 2012. V uvedených letech a zejména pak v letech 2011 a 2012 pro úhradu dividend sloužily prostředky umístěné na cash poolingových účtech OKD. Akcionáři tyto prostředky nikdy neposkytli prostřednictvím cash poolingů zpět, tudíž nezvýšili objem dosažitelných likvidních prostředků využitelných na pokrytí provozních potřeb. OKD pak bylo nuceno využívat jiných prostředků pro zlepšení svého cash flow formou odkupu pohledávek (faktoring).*
179. Znalec se pak také zabývá srovnáním výhodnosti hotovosti dostupné pro OKD na cash poolingových účtech a hotovosti získané formou úvěrů od NWR N.V., kde shledává jako finančně výhodnější čerpání prostředků z cash poolingových účtů, které pro OKD vycházely levněji. Dochází k závěru, že případný argument o nezbytném čerpání úvěru od NWR N.V. by byl ekonomicky přijatelný, pokud by OKD prostředky z cash poolingů využívalo pro provozní účely a nikoliv pro to, aby si akcionář vyplatil, a to nejmarkantněji v letech 2011 a 2012, dividendy.
180. Problematiku vyplácení dividend pak znalec shrnuje následujícím způsobem. *Prostředky na účtech cash poolingů sloužily mimo jiné i jako zdroje pro financování výplaty dividend Mateřské společnosti a byly často převáděny na účet 355 101 Pohledávky OKD. Z tohoto účtu mohly být směřovány k využití mateřské společnosti. Dle sdělení forenzního auditu OKD nemělo nad toky z účtů vedených u Mendes bank B.V., kde byly účty soustředěny, transparentní kontrolu. Z výše uvedených materiálů je zřejmé, že NWR na základě rozhodnutí jediného akcionáře používala cash pooling prostředky pro účel výplaty svých dividend a nikdy je nepoužila ke snížení úvěrového zatížení OKD. OKD tak bylo vystaveno vysokým úrokovým nákladům a problémům s likviditou, které musely být následně řešeny prostřednictvím faktoringových prodejů pohledávek, za účelem získání hotovostních prostředků do pracovního kapitálu (v případě cash poolingů se jednalo o rychlé hotovostní zdroje pro NWR).*
181. *Od roku 2010 nebyla vytvářena žádná hotovostní rezerva pro účely krytí vzniku finančních problémů i přes faktory snižující se likviditu a problémy na trhu s uhlím. A naopak na základě rozhodnutí jediného akcionáře byly vždy veškeré zisky ostatní kapitálové fondy a emisní ážio (tedy bezhotovostní položky) využity jako prostředky pro úhradu a výplatu dividend mateřské společnosti.*

182. *To, že jsou určité procesy právně a účetně možné (podloženy ne zcela určitými stanovisky poradců) ještě neznamena, že uvedený postup byl pro OKD ekonomicky výhodný. Z dostupných materiálů vyplývá maximální snaha již od vstupu nového vlastníka účelově zajistit konverzi peněžních prostředků vytvořených OKD na finální cash vyplacený v dividendách, a to v celé časové řadě počínaje r. 2006 do r. 2012. Ekonomická nevýhodnost tohoto postupu pro OKD a riziko možných důsledků musela být rozhodujícím osobám s ohledem na jejich odbornou kvalifikaci známa a celý proces se tak jeví jako účelově připravené sofistikované schéma, které bylo s vysokou pravděpodobností realizováno s plným vědomím a s možným pohledem zanedbání péče řádného hospodáře.*
183. Pro úplnost se jeví jako vhodné uvést srovnání poměru podílu dividend na cash flow OKD s jinými těžebními společnostmi dle grafů č. 2 - 3 zobrazených na str. 295 Znaleckého posudku. Z uvedených grafů vyplývá výrazný nepoměr vůči ukazatelům těžebních společností dle reportů „DAMORADAN“. Lze tak uvést, že dividendy OKD převyšovaly významným způsobem vytvářený čistý cash flow ve společnosti. Jak bylo uvedeno výše, tak ekonomickou skutečností ovšem bylo, že takto získané zdroje z vlastního kapitálu nebyly v naprosté většině použity za účelem získání výnosu pro OKD a.s.
184. KSZ považuje za nezbytné korigovat do jisté míry vyjádření znalce k výplatě dividend v roce 2012, když z dokumentace předložené insolvenčním správcem, zejména pak z dokumentu Agreement on the set-off of vetain obligations z 21. 5. 2012 vyplývá, že pohledávka NWR N.V. vůči OKD z titulu rozhodnutí o výplatě dividend byla započtena proti pohledávkám OKD. Negativní následky tohoto zápočtu (ve spojení s rozhodnutím o výplatě dividendy) byly v konečném důsledku pro OKD totožné jako v případě výplaty dividend v roce 2011, především pak ve vztahu k pohledávce OKD ve výši 120.672.262,23 EUR z cash pooling, která mohla být využita k získání disponibilní hotovosti OKD bez nutnosti vytvoření dalšího závazku. O tuto částku OKD v důsledku zápočtu navazujícího na předchozí rozhodnutí valné hromady přišlo, což mělo pochopitelně významný vliv na cash flow OKD, stejně jako v případě faktické výplaty dividend mateřské společnosti.
185. Pokud jde o výplatu dividendy v roce 2011 (opět věcně spojené s rozhodnutím o výplatě dividendy), tak zde je v důsledku faktického vyplacení finančních prostředků ve výši 6 mld. Kč negativní vliv na cash flow OKD bezprostřední a zřejmý.
186. Na základě výše uvedeného lze shrnout, že nastavení dividendové politiky skupiny NWR se ukázalo ve spojení s dlouhodobější krizí na trhu s uhlím jako neudržitelná kombinace směřující k nevyhnutelnému úpadku společnosti, jak je uvedeno níže.

Důkaz:

Znalecký posudek str. 316, 323, 324, graf č. 2-3 na str. 295

Výslech Ing. Simony Servusové, zpracovatelky Znaleckého posudku

X.

Vývoj hospodaření po výplatě dividend rok 2013

187. V roce 2013 již byly negativní dopady na trhu s uhlím a nastupující cyklus hospodářského poklesu na OKD a celou skupinu NWR zcela evidentní.
188. Ve výroční zprávě OKD za rok 2013 podalo představenstvo OKD následující zprávu. *Rok 2013 byl pro společnost OKD hospodářsky velmi náročný. Pokračování makroekonomické nejistoty v Evropě a zpomalení největších světových ekonomik měly nemalý dopad na finanční výsledky OKD. Snížená poptávka ocelářského i energetického průmyslu po uhlí, zvýšené dodávky z Ruska, Kolumbie a dalších zemí plynoucí do Evropy a následné obrovské přebytky na trhu tlačily ceny uhlí po celý rok dolů. Meziročně klesla průměrná prodejní cena koksovatelného uhlí OKD o dalších 19% (24% pokles zaznamenala společnost v předchozím meziročním srovnání). Ve snaze zabránit katastrofálnímu dopadu na hospodaření přijala firma řadu opatření, tzv. úsporný balíček, vedoucích k úspoře nákladů v roce 2013 ve výši téměř 2,3 mld. Kč.*
189. S ohledem na setrvalý pokles cen uhlí muselo OKD přijmout skutečnost, že přijde o podstatnou část svých příjmů z koksovatelného uhlí (význam příjmů z koksovatelného uhlí byl popsán výše). Ve výroční zprávě za rok 2013 bylo uvedeno, že Závod Důl Paskov, který produkoval velmi kvalitní koksovatelné uhlí, byl nejvíce postižen dlouhotrvajícím propadem cen uhlí na světovém trhu. Tento závod v uplynulých letech kumuloval ztrátu a těžba se stávala nerentabilní. Představenstvo OKD a NWR N.V. v září 2013 rozhodlo, že bude rozpracována varianta útluhu těžby v dole s termínem ukončení hornické činnosti k 31. 12. 2014. Současně byla zahájena jednání s vládou České republiky, potažmo s Evropskou komisí o možnosti získání státní podpory na sociální program a technickou likvidaci dolu.
190. Vzhledem k nedostatečné hotovosti a likviditě po výplatě posledních dividend v r. 2012 byla společnost pro získání dodatečného pracovního kapitálu nucena realizovat prodeje pohledávek. Tento postup však znamenal zvýšení provozních nákladů. Od roku 2013 je dramatický nárůst ostatních provozních nákladů způsoben především nárůstem nákladů na „komerční“ postoupení pohledávek. Ukazatel služby/výkony se od roku 2012 pohybuje do 27%. Od roku 2013 překračuje hodnotu 34%, což způsobuje výrazně nižší ziskovost společnosti.
191. Přes veškerá přijatá úsporná opatření a příjmy z faktoringu, byly v roce 2013 výsledky hospodaření OKD poznamenány prohlubující se ztrátou. V roce 2013 vykázala OKD výsledek hospodaření po zdanění – 19.658 mil. Kč oproti minulému účetní období, kdy za rok 2012 vykázala výsledek hospodaření po zdanění ve výši 1.204 mil. Kč. Celková finanční bilance za rok 2013 skončila snížením peněžních prostředků o 262,2 mil. Kč.
192. V průběhu roku 2013 spol. OKD snížila své výnosy zejména z důvodu značného poklesu prodejních cen koksovatelného a energetického uhlí ve srovnání s rokem 2012, a proto revidovala své dlouhodobé plány těžby pro příští léta. Tato skutečnost spolu s revidovaným oceněním dlouhodobého majetku společnosti výrazně ovlivnila výši ztráty z provozní činnosti. Důsledkem byl mj. i pokles hodnoty vlastního

kapitálu. Vedení společnosti zahájilo kroky, které by mohly vést ke změně celkové výše vnitroskupinových úvěrů formou kapitalizace části vnitroskupinového dluhu.

193. Jak vyplynulo z rozvahy spol. OKD za účetní období roku 2013, došlo oproti minulému účetnímu období k prudkému poklesu vlastního kapitálu, který je ukazatelem vlastních zdrojů krytí aktiv účetní jednotky nebo také rozdílu mezi aktivy a závazky. Jeho postupné snižování indikuje ztrátovost provozu účetní jednotky, která ke svému provozu postupně spotřebovává stále větší množství prostředků vložených od společníků a také prostředků získaných od věřitelů.
194. Jak vyplynulo z výroční zprávy OKD za rok 2013, *společnost OKD řídí v roce 2013 svou likviditu, mj. i čerpáním krátkodobého financování (cash pooling) od NWR N.V. ve výši 1.837 mil. Kč (2012 - pohledávka 78 mil. Kč). Vedení OKD nemůže zaručit, že NWR N.V. své mateřské společnosti NWR N.V. prostřednictvím cash poolingu. Vedení OKD, a.s. nemůže zaručit, že mateřská společnost bude schopna i v roce 2014 poskytovat toto krátkodobé financování. V případě neschopnosti NWR N.V. tento zdroj financování poskytovat, bude pokračování činnosti společnosti závislé na možnosti získání externího financování.* Na tuto skutečnost upozornil ve své zprávě také nezávislý auditor KPMG Česká republika audit, s.r.o.
195. Prohlubující se ekonomická krize OKD tak pochopitelně nadále dopadala na celý koncern NWR, který v rámci konsolidované účetní závěrky vykázal provozní ztrátu 972 mil. EUR, zvýšil se čistý dluh skupiny na 625 mil. EUR.
196. S ohledem na stále se snižující peněžní toky, musela spol. NWR N.V. v roce 2013 přistoupit k prodeji své dceřiné společnosti OKK Koksovny a.s. Prodej byl dokončen 6. 12. 2013 a skupina získala dodatečné prostředky ve výši 83 mil. EUR (se zohledněním nákladů). Jak ovšem bylo uvedeno výše, tak v souvislosti s největšími závazky skupiny NWR (a současně také OKD), bylo nutno v roce 2013 zohlednit emisi seniorních nezajištěných dluhopisů, které byly použity k úplnému splacení dlužné částky na základě dluhopisů 2007. Další náklady na transakce ve výši 9 mil. EUR vznikly v souvislosti s refinancováním. Peněžní toky byly nadále negativně ovlivňovány pokračujícími splátkami ECA facility, kdy v roce 2013 bylo splaceno dalších 28 mil. EUR, nesplacená částka tak tvořila cca 48 mil. EUR. V důsledku všech okolností tak byly finanční toky skupiny nadále záporné. V roce 2013 již nebyla akcionářům NWR Plc vyplacena dividendy.

Důkaz:

Výroční zpráva OKD 2013 str. 5, 9

Znalecký posudek str. 142, 145

Výroční zpráva OKD za rok 2013 str. 13, 42

Konsolidovaná účetní závěrka NWR Plc 2013 str. 42, 48

XI. rok 2014 - restrukturalizace

197. V roce 2014 se ekonomická situace dále zhoršovala a z pohledu zachování dalšího provozu podniku OKD se začala stávat neudržitelnou.

198. Spol. OKD vykázala v rozvaze za účetní období roku 2014 již záporný vlastní kapitál. Tato skutečnost znamená účetní předlužení, které je významným indikátorem hrozícího úpadku. Pokud jde o předpoklad dalšího provozu podniku, který byl v dané situaci nezbytnou podmínkou pro to, aby OKD nemuselo podat insolvenční návrh pro předlužení ve smyslu § 3 odst. 4 IZ, tento byl dle sdělení samotného OKD stejně jako v roce 2013 nadále zajišťován pouze z podpory mateřských společností. Na uvedené skutečnosti opětovně upozornil auditor, spol. KPMG a.s. ve své zprávě k účetní závěrce za rok 2014. V roce 2014 již nebyla spol. NWR schopna s ohledem na dluhopisy emitované v roce 2013 (emise nahrazující dluhopisy emitované v roce 2007) uskutečnit výplatu kupónu ve výši 11 mil. EUR splatnou 15. 7. 2014.
199. Jak vyplývá ze Znaleckého posudku, znalec v souvislosti s ekonomickým vývojem OKD, kdy po roce 2011 začalo docházet ke zhoršení likvidity a vyvstala potřeba získat další pracovní kapitál tím, že spol. začala od roku 2013 realizovat prodej pohledávek, vypracoval analýzu citlivosti, kde provedl odhad aktuální potřeby hotovosti tak, aby byl naplněn princip going concern OKD. S ohledem na provedené výpočty, dospěl znalec k závěru, že ve sledované časové řadě a s ohledem na vývoj finančních ukazatelů od r. 2013, kdy vlastní kapitál nabýval ještě pozitivních hodnot ve výši 861 mil. Kč, jeho objem na celkovém kapitálu už činil pouhá 4%, zadluženost byla 96%, pak v roce 2014 jeho výše již nabývá záporných hodnot ve výši minus 1,9 mld. Kč. A tato záporná hodnota indikovala předlužení již v roce 2014, kdy se dle názoru znalce OKD pohybovalo z důvodu předlužení s vysokou mírou pravděpodobnosti v úpadku. Z výročních zpráv rovněž vyplývalo, že bylo ohroženo nepřetržité fungování podniku – princip going concern.
200. Otázka úpadku OKD v roce 2014 byla jednou z právních otázek řešených v souvisejícím řízení 32 ICm 3260/2016, ve kterém o této otázce dosud nebylo pravomocně rozhodnuto. V tomto řízení KSZ prosazovalo závěr o úpadku OKD v roce 2014. V probíhajícím řízení se však KSZ nejvíce jako právně významné prokazovat, zda se OKD již v roce 2014 nacházelo v úpadku ve smyslu insolvenčního zákona a zda bylo již v této době jeho povinností podat insolvenční návrh. Události roku 2014 jsou v tomto řízení významné neméně z toho pohledu, že skupina NWR byla nucena připustit, že je v důsledku událostí uplynulých let primárně ohroženo splacení jejich největších závazků – závazku z dluhopisů dle Indenture 2010, dluhopisů 2007 a závazku z ECA facility a začala činit konkrétní kroky k řešení této situace. Jinými slovy, došlo k tomu, že v důsledku všech výše popsaných skutečností od roku 2010, tedy výplatě dividend na počátku ekonomické krize s vědomím značného zadlužení, došlo k tak výraznému propadu schopnosti OKD disponovat v následujících letech dostatkem finančních prostředků, že byla ohrožena práva věřitelů na uspokojení jejich pohledávek. Nižší popsaná Restrukturalizace 2014 tak byla přímým následkem hospodaření skupiny NWR v letech 2011 a 2012, zejména pak její dividendové politiky. Jak ovšem plyne z následujících událostí, Restrukturalizace 2014 problém věřitelů z dluhopisů dle Indenture 2010 a věřitelů z ECA facility nevyřešila, ale pouze odložila.
201. Restrukturalizaci 2014 je nutno věnovat zvýšenou pozornost i z toho pohledu, jakým způsobem byly právně řešeny otázky změny smluvních vztahů mezi skupinou NWR a věřiteli z dluhopisů tak, aby byla zřejmá kontinuita mezi závazky skupiny NWR dle

Indenture 2010 a závazky, kterých se dnes dovolávají věřitelé z dluhopisů v insolvenčním řízení vedeném ve věci dlužníka OKD správa pohledávek.

202. K samotné Restrukturalizaci 2014 se KSZ jeví jako nejvýstižnější opětovně použít její popis ze strany NWR N.V. v Prospektu, který by bylo možno shrnout níže uvedeným způsobem. Pokud je v textu používán pojem majitelé předchozích dluhopisů, jsou tím v souladu s definicí pojmů v Prospektu míněni majitelé seniorních zajištěných dluhopisů v hodnotě 500 mil. EUR (Indenture 2010) a seniorních nezajištěných dluhopisů v hodnotě 275 mil. EUR (dluhopisy emitované v roce 2013 nahrazující emisi dluhopisů z roku 2007).
203. *Dlouhodobě nepříznivé ekonomické okolnosti vedly skupinu NWR dne 22. 1. 2014 k zahájení jednání s některými velkými majiteli předchozích dluhopisů s cílem řešit neudržitelné závazky splácení dluhů ve vztahu k těmto dluhopisům a zajistit, aby skupina mohla nadále pokračovat ve své činnosti. Po dohodě se zástupci mnoha klíčových zainteresovaných stran, včetně majitelů předchozích dluhopisů, ECA věřitelů a CERCL Mining se představenstvo NWR N.V. rozhodlo realizovat restrukturalizaci. Záměrem skupiny bylo zabránit negativním následkům v podobě formální insolvence, která by dle jejich názoru vedla k nižšímu uspokojení věřitelů a nulovému uspokojení akcionářů skupiny.*
204. Restrukturalizaci předcházelo nezbytné přemístění centra hlavních zájmů (COMI) do Londýna, neboť skupina měla v úmyslu využít k Restrukturalizaci anglické právní úpravy, konkrétně pak řízení dle části 26 Companies act, které může sloužit jako vyrovnací řízení s věřiteli v případě hrozícího úpadku (není však z povahy věci insolvenčním řízením), což nizozemské právo (sídlo NWR N.V. se předtím nacházelo v Amsterdamu) neumožňovalo a neumožňovalo to ani české právo. Současně bylo nezbytné změnit akcionářskou strukturu skupiny, neboť nově čerpaný úvěr dle superseniorní úvěrové facility ve výši 35 mil. EUR pro potřeby OKD (viz níže) byl čerpán prostřednictvím nově založené společnosti NWR B.V., která se stala novou mateřskou společností OKD a současně dceřinou společností NWR N.V.
205. V návaznosti na přemístění COMI do Anglie předložilo NWR N.V. návrh na provedení Restrukturalizace soudu High Court of Justice in England and Wales, který tento návrh nebo plán vypořádání s věřiteli dne 5. 9. 2014 schválil jako tzv. „scheme of arrangement“.
206. Z rozsudku High Court of Justice je pak zřejmé, že scheme of arrangement se týká především vypořádání s věřiteli NWR N.V. z dluhopisů dle Indenture 2010 – seniorních zajištěných dluhopisů a věřiteli z dluhopisů 2013 - nezajištěných dluhopisů (nahrazujících emisi v roce 2007). Soud konstatoval, že díky zvýšenému tlaku na likviditu společnosti NWR N.V., tato nevytváří dostatečnou provozní hotovost k tomu, aby pokryla své finanční závazky. NWR N.V. již nezaplatila poslední splátku splatnou ve vztahu k úroku z nezajištěných dluhopisů. Plán vypořádání („scheme of arrangement“) byl stručně popsán tak, že dojde k zániku nároků majitelů seniorních zajištěných dluhopisů (Indenture 2010), kteří výměnou za to obdrží poměrný podíl na určitých nových seniorních dluhopisech, které budou vydány společností NWR N.V., zajištěných novým balíčkem ručení a zajištění. Pokud jde o majitele nezajištěných dluhopisů (2013), tak tito mají obdržet podíl na

nových konvertibilních dluhopisech. Pro úplnost je nutno dodat, že soud potvrdil závazek některých věřitelů z nezajištěných a zajištěných dluhopisů k nové superseniorní facilitě, která bude poskytnuta skupině. Soud konstatoval, že 91% podle počtu a 98% počítaných podle hodnoty z majitelů zajištěných dluhopisů splatných v roce 2018 (Indenture 2010) schválilo plán a stejně tak učinilo 85% podle počtu a 95% podle hodnoty z majitelů nezajištěných dluhopisů splatných v roce 2021.

207. S ohledem na skutečnost, že KSZ tímto vyjádřením poukazuje především na následky způsobené ze strany NWR N.V. a OKD věřitelům z dluhopisů emitovaných dle Indenture 2010 a věřitelům z ECA facility, uvádí níže především způsob, jakým Restrukturalizace 2014 změnila strukturu závazků právě ve vztahu k těmto věřitelům tak, aby bylo zřejmé, že „nová“ emise dluhopisů v roce 2014 nebyla novým závazkem OKD, ale fakticky šlo pouze o nahrazení závazku z původní emise dluhopisů v roce 2010 za účelem snížení dluhového zatížení skupiny NWR (a současně také OKD jako ručitele, resp. přímého dlužníka dle Indenture 2010 jak bylo popisováno v kapitole VII). Skupina NWR tedy dne 7. 10. 2014 v souladu s rozhodnutím High Court of Justice realizovala Restrukturalizaci 2014 („scheme of arrangement“) níže uvedeným způsobem.

Důkaz:

Znalecký posudek str. 431

Prospekt str. 48 a násl.

Rozsudek High Court of Justice č. 5347 z 5. 9. 2014

Indenture 2014

208. NWR N.V. na základě „scheme of arrangement“ odkoupila předchozí seniorní zajištěné dluhopisy (Indenture 2010) a emitovala nové seniorní zajištěné dluhopisy za 300 mil. EUR těmto majitelům předchozích zajištěných dluhopisů. Za tímto účelem byla dne 7. 10. 2014 uzavřena smlouva o vydání seniorních zajištěných PIK dluhopisů ve výši 300 mil. EUR se splatností v roce 2021. Smlouva byla dne 7. 10. 2014 uzavřena mezi totožnými účastníky jako v případě Indenture 2010 s tou výjimkou, že se změnil okruh ručících společností na OKD, NWR B.V. a NWR Karbonia S.A. (dále jen „Indenture 2014“)
209. Pokud jde o ručení dceřiných společností emitenta NWR N.V. upravené v čl. 12.01, tak v tomto případě lze konstatovat totéž, co bylo uvedeno výše v kapitole VII, tedy tolik, že OKD bylo stejně jako v případě Indenture 2010 hlavním nositelem rizika, neboť NWR N.V. a NWR B.V. byly pouze holdingovými společnostmi zajišťující především administrativní záležitosti. Polská společnost NWR Karbonia S.A. spravovala pouze rozvojové projekty a hlavním smyslem existence spol. NWR B.V. bylo pouze získání superseniorní úvěrové facility ve výši 35 mil. EUR pro OKD. Rovněž jako v případě Indenture 2010 se dle čl. 14.05 smlouva řídila právem státu New York, čemuž odpovídalo výše popsání postavení ručitele shodné s postavením obligačního dlužníka. Rovněž v případě Indenture 2014 byl dopad ručitelského závazku na OKD o to důraznější, že v čl. 12.01. (i) byl vyloučen regres OKD vůči NWR N.V. jakožto obligačnímu dlužníku.

210. Podstatným ustanovením Indenture 2014 byl čl. 13.06 o paralelním dluhu, na jehož základě se spol. Citibank N.A. London Branch stala jako agent pro zajištění společným a nerozdílným věřitelem (společně se seniorními věřiteli) každého závazku, který má emitent a každá ručící dceřiná společnost vůči každému Seniornímu věřiteli na základě této smlouvy, dluhopisů a dokumentů k zajištění. Stejně tak má agent pro zajištění samostatné právo požadovat na emitentovi a každé ručící společnosti plnění každého takového závazku v okamžiku splatnosti. V této souvislosti je nezbytné poukázat také na uzavření smlouvy Intercreditor Agreement dne 9. 9. 2014 („ICA“), na kterou odkazuje čl. 13.07 Indenture 2014, která byla součástí balíčku smluv sjednaných v rámci Restrukturalizace 2014 a jejímiž účastníky byli mj. emitent NWR N.V. a jeho věřitelé, kde bylo v čl. 19.2. (b) uvedeno, že agent pro zajištění, dlužníci a každá jiná zajištěná smluvní strana dále souhlasí, že agent pro zajištění má své vlastní, samostatné právo požadovat plnění paralelních závazků od dlužníků v plné výši.
211. Problematice paralelního dluhu se věnoval rovněž Krajský soud v Ostravě ve svém rozhodnutí ze dne 23. 10. 2019, sp. zn. 32 ICm 3260/2016 v bodě 39.13., kde dospěl k závěru, že ustanovení o paralelním dluhu je v souladu s veřejným pořádkem České republiky. Jak v této věci v usnesení ze dne 19. 10. 2020 konstatoval Vrchní soud v Olomouci (odst. 58), Citibank v insolvenčním řízení OKD uplatňuje pohledávku věřitelů z dluhopisů a nikoli svou vlastní pohledávku.
212. Stejně tak Krajský soud v Ostravě a Vrchní soud v Olomouci v souvisejícím řízení 32 ICm 3260/2016 vyslovil závěr, že emise dluhopisů z roku 2014 nahrazovala emisi dluhopisů z roku 2010, kdy skupina získala finanční prostředky z této emise. Ke způsobu nahrazení přechozích dluhopisů se v řízení opakovaně vyjadřovala rovněž spol. Citibank N.A. London Branch, vystupující v postavení agenta pro zajištění dle Indenture 2014, když uváděla, že k vydání dluhopisů v nominální hodnotě 300 mil. EUR došlo na základě Scheme of arrangement a způsobem v něm stanoveným výměnou za dluhopisy ve výši 500 mil. EUR vydané NWR N.V. v roce 2010 zajištěné garancemi dlužníka, a to tím způsobem, že podíly jednotlivých investorů v globálních dluhopisech byly vypořádány v souladu s příslušnými instrukcemi ze strany emitenta dluhopisů, spol. NWR N.V. elektronicky v rámci clearingových systémů Euroclear a Clearstream, tak, že došlo ke zrušení původních dluhopisů emitovaných v rámci emise 2010 a jejich nahrazení novými dluhopisy (např. podání ze dne 5. 4. 2017 a 11. 10. 2017 ISIR C-19-13 odst. 13).

Důkaz:

Prospekt str. 48 násl.

Indenture 2014 ze dne 7. 10. 2014

Intercreditor Agreement dne 9. 9. 2014

Uvedené listiny jsou součástí spisu 32 ICm 3260/2016

ECA facility

213. I po Restrukturalizaci 2014 přetrvalo zadlužení skupiny NWR N.V. (OKD jako spoludlužníka) ze smlouvy o ECA facilitě ve výši cca 50 mil. EUR.

Důkaz:

Prospekt str. 48 násl.

další výsledky Restrukturalizace 2014

214. Pouze pro úplnost KSZ uvádí, že tak jak bylo předesláno v rozhodnutí High Court of Justice, byly dále emitovány Konvertibilní dluhopisy za 150 mil. EUR majitelům předchozích seniorních zajištěných i nezajištěných dluhopisů.
215. Nově založená spol. NWR B.V. získala úvěr ve výši 35 mil. EUR dle Smlouvy o superseniorní úvěrové facilitě (SSCF), jejímž účastníkem bylo rovněž OKD jako ručitel, poskytnutý některými majiteli předchozích dluhopisů, finanční prostředky načerpané na základě úvěru byly dne 7. 10. 2014 ze strany NWR B.V. poskytnuty OKD na provozní činnost. Po Restrukturalizaci 2014 rovněž vznikl závazek ve výši 35 mil. EUR ve výši reálné hodnoty svěřeneckých smluv s ohledem na práva na podmíněné plnění.
216. Celkový dluh skupiny NWR byl Restrukturalizací 2014 snížen z celkových 825 mil. EUR na cca 570 mil. EUR. Je však nutno dodat, že závazek z dluhopisů – Indenture 2010 nebyl Restrukturalizací 2014 uspokojen, došlo pouze k jeho částečné transformaci do nových dluhopisů, kdy se snížila souhrnná výše jistiny předchozích dluhopisů a prodloužila jejich splatnost.

Důkaz:

Prospekt str. 48 a násl.

Smlouva o superseniorní úvěrové facilitě ze dne 9. 9. 2014

Uvedené listiny jsou součástí spisu 32 ICM 3260/2016

XII. úpadek OKD

217. Navzdory Restrukturalizaci 2014 a přijatým úsporným opatřením se v letech 2015 a 2016 ekonomická situace OKD nadále zhoršovala. Dle výroční zprávy za rok 2015 OKD očekávalo, že *k oživení cen v nejbližší době nedojde a naopak se budou ceny v roce 2016 ještě snižovat. OKD v účetní závěrce za rok 2015 nadále vykazovala záporný vlastní kapitál a záporný výsledek hospodaření. OKD v rámci předpokladu dalšího chodu podniku nadále spoléhala na financování ze strany mateřských společností.*
218. S ohledem na výše popsaný holdingový charakter mateřských společností NWR a klíčovou roli OKD v hospodaření celého koncernu, se však tyto společně s OKD dostávaly do stále větších potíží. Jak plyne z konsolidované účetní závěrky NWR Plc 2015, skupina řídila svou likviditu prostřednictvím financování pohledávek a dalších opatření týkajících se provozního kapitálu, vykazovala však záporný tok peněžní hotovosti, což vyvolalo zvýšený tlak na platební schopnost skupiny, zejména s přihlédnutím ke zadlužení plynoucí z výše popsané Restrukturalizace 2014. Bylo očekáváno, že tento trend potrvá několik dalších let.
219. Představenstvo NWR Plc si bylo vědomo skutečnosti, že NWR N.V. jakožto emitent Seniorních zajištěných dluhopisů a Konvertibilních dluhopisů a jakožto dlužník ve vztahu k Úvěrovému rámci ECA facility musí v období do roku 2020 provést podstatné splátky dluhu, kterým s největší pravděpodobností nebude schopna

dostát. V důsledku této skutečnosti bude NWR N.V. potřebovat dané závazky refinancovat nebo restrukturalizovat. Dle podmínek Úvěrového rámce ECA facility již nastalo technické porušení (default) v důsledku zahájení jednání s jedním nebo několika věřiteli Skupiny v lednu 2016, což znamenalo, že tento úvěr může být zesplatněn. Současně se blížila splatnost jistiny 35 mil. EUR včetně úroků v říjnu 2016 dle SSCF. Skupina nevyplatila úrok z dluhopisů dle Indenture 2014 a konvertibilních dluhopisů, což bylo vyřešeno emisí dalších dluhopisů. Struktura dluhu skupiny byla vyhodnocena jako neudržitelná. Skupina zahájila jednání s vládou ČR o poskytnutí finanční podpory.

220. **Klíčovým se pak v dalším vývoji OKD stalo jednání představenstva OKD dne 3. 5. 2016, na kterém bylo konstatováno, že s ohledem na negativní stanovisko vlády ČR o finanční podpoře, ztráty možnosti dalšího financování ze strany NWR při současném zohlednění závazků z dluhopisů dle Indenture 2014 v rozvahovém testu, je OKD předlužena, přičemž nelze očekávat další provoz podniku. Tento závěr následně vedl OKD k podání insolvenčního návrhu.**
221. **Rozhodnutím ze dne 9. 5. 2016 sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016 (A-19) Krajský soud v Ostravě rozhodl o úpadku OKD.**
222. V návaznosti na výše uvedená ustanovení Indenture 2014 pak spol. Citibank N.A. London Branch přihlásila do insolvenčního řízení vedeného ve věci OKD (ISIR P-33) nezajištěnou pohledávku v celkové výši 9.530.033.808 Kč vzniklou vydáním dluhopisů ze strany NWR N.V. dle Indenture 2014 v návaznosti na ručitelské prohlášení OKD dle čl. 12.01 Indenture.
223. Žalobce na přezkumném jednání dne 10. 8. 2016 pohledávky Citibank N.A. z dluhopisů popřel. O pravost této pohledávky evidované v insolvenčním řízení OKD jako pohledávka P-33 je veden u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 32 ICm 3260/2016 již zmiňovaný incidenční spor. KSZ v tomto sporu zastává stanovisko, že přihláška pohledávky věřitele Citibank N.A. London Branch z dluhopisů byla přihlášena po právu. Přestože v tomto sporu dosud nebylo pravomocně rozhodnuto, tak z rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci lze usuzovat, že se přiklání ke stanovisku o platnosti Indenture 2014 a v tomto směru tedy také k pravosti pohledávky Citibank N.A. plynoucí z této smlouvy. Dosud však není soudem jednoznačně stanoveno, že Indenture 2014 byla současně také účinným právním jednáním, kdy tato je současně napadena také odpůrčí žalobou žalobce, přičemž právě skutečnosti týkající se neúčinnosti právních jednání vedly Vrchní soud v Olomouci k vrácení věci a novému pojednání.
224. Své nezajištěné pohledávky z ECA facility přihlásila také Česká spořitelna a.s. (P-454) a Československá obchodní banka a.s. (P-456) a Bremer Kreditbank AG (P-318) a NATIXIS S.A. společně s řadou dalších věřitelů.
225. Poměrná míra uspokojení nezajištěných věřitelů plyne z reorganizačního plánu OKD zveřejněného v insolvenčním řízení vedeném ve věci dlužníka (ISIR B-310-311), který pod bodem 2.6. stanovil poměrnou míru uspokojení pohledávek věřitelů z finanční činnosti (tedy mj. také věřitelů z Indenture 2014 a ECA facility) a pod bodem 2.5. míru uspokojení věřitelů z provozní činnosti.

Důkaz:

Výroční zpráva OKD za rok 2015 str. 4-5, 37

Konsolidovaná účetní závěrka NWR Plc 2015 str. 8-10, 36

Zápis z jednání představenstva OKD ze dne 3. 5. 2016

Dle textu

XIII. závěr

226. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti KSZ dospělo k závěru, že rozhodnutí o výplatách dividend v roce 2011 a 2012 byly úmyslným jednáním dlužníka, který byl v době učinění těchto jednání minimálně srozuměn s tím, že tato jednání povedou k úpadku dlužníka a poškozením jeho věřitelů v důsledku ztráty uspokojení jejich pohledávek, s čímž musela být příjemce dividendy – mateřská spol. NWR N.V. rovněž minimálně srozuměna.
227. KSZ vychází ze základního předpokladu, že ačkoli se může zdát jako legitimní očekávat výplatu dividendy při splnění zákonných podmínek, je nutno výplatu zisku právnické osoby nezbytně nutné poměřovat všemi okolnostmi, které by mohly ohrozit další podnikatelskou činnost této osoby nebo její rozvoj, jak plynulo ostatně také ze stanov společnosti OKD.
228. Rozvoj jakékoli obchodní společnosti není myslitelný bez existence obchodních závazkových vztahů s osobami stojícími mimo společnost nebo také koncern, jehož je tato společnost součástí. Obchodní společnost vstupující do těchto vztahů v postavení dlužníka nese odpovědnost za plnění těchto závazků. Svá rozhodnutí musí poměřovat touto odpovědností a je zcela legitimní tuto odpovědnost vyžadovat.
229. S ohledem na popsané skutečnosti bylo možno jak od OKD, tak od všech společností koncernu NWR očekávat to, co občanský zákoník popisuje v ust. § 159 jako péči řádného hospodáře. Tento pojem je spojen s očekáváním existence potřebných znalostí a pečlivosti k tomu, aby byl zajištěn odpovědný rozvoj společnosti, a tedy také odpovědný přístup k vypořádání obchodních závazkových vztahů přirozeně vznikajících v průběhu činnosti společnosti.
230. KSZ nepochybuje o tom, že jak OKD, tak společnosti NWR ovládané profesionálním managementem si byly velmi dobře vědomy všech okolností provázející podnikatelskou činnost OKD, tedy cyklických výkyvů hospodaření OKD, negativních vlivů silné mezinárodní konkurence pro společnost zabývající se činností zatíženou ve středoevropských podmínkách značnými sociálními náklady, praktickou dočasností podnikatelské činnosti OKD plynoucí z neovlivnitelných geologických podmínek a neschopnosti restrukturalizace tohoto druhu podnikatelské činnosti v návaznosti na měnící se tržní prostředí ovlivněné environmentální evropskou politikou. Jakékoliv výplaty dividend, které jsou ze své podstaty jednostranným odčerpáním disponibilních finančních prostředků společnosti, nebo zápočty vedoucí k zániku významných bonitních pohledávek měly tyto skutečnosti zohledňovat. Rovněž je nutno zohledňovat celkové zadlužení společnosti na pozadí jejího

ekonomického rozvoje, neboť to, co je v případě jakékoliv ekonomické krize podstatné, je zajištění dostatečných finančních toků za účelem hrazení závazků. Jak bylo uvedeno, společnost OKD přitom již v roce 2010 fakticky čelila mnohem vyššímu zadlužení, než by se mohlo jevit z jejich účetních závěrek, kdy tyto závazky vysoce přesahovaly aktiva společnosti. Ačkoli byly tyto závazky smluvně „rozptýleny“ v koncernu NWR, tak dlužníkem, který fakticky nesl největší míru rizika splatnosti největších závazků celé skupiny NWR v letech 2010 – 2016 bylo právě OKD.

231. Z předložených dokumentů KSZ dovozuje, že již v roce 2011 bylo možno na straně celé skupiny NWR očekávat nástup hospodářské krize a současně tak bylo možno očekávat nevyhnutelný pokles finančních toků, a tedy zvýšený tlak na schopnost dostát svým poměrně vysokým závazkům z obchodní činnosti. Z uvedeného pohledu se tak rozhodnutí o výplatách zisku v letech 2011 a 2012 jevílo jako nejméně vhodná věc, kterou mohla skupina NWR realizovat.
232. Bez ohledu na poměr závazků a majetku dlužníka je vždy nutno přihlížet k tomu, zda je zachován předpoklad dalšího provozu podniku a zda tedy lze očekávat, že společnost bude v budoucnu schopna uhradit své závazky v době jejich splatnosti.
233. Přestože byly v důsledku rozhodnutí o výplatě dividend odčerpány značné finanční prostředky OKD, případně omezeny výrazné příjmy z pohledávek, které se dle znaleckých zjištění evidentně podílely na úpadkové situaci OKD již v roce 2014, tak tyto negativní finanční následky nebyly ze strany mateřských společností v takto vysoké míře OKD již nikdy kompenzovány ve formě poskytnutí hotovosti tak, aby OKD mohlo překonat hospodářskou krizi. OKD tak v roce 2016 nevyhnutelně skončila v úpadku, který vedl ke ztrátě možnosti uspokojení věřitelů OKD.
234. KSZ se domnívá, že již v roce 2010 byl ze strany koncernu NWR vytvořen stav, kdy schopnost OKD pokračovat v další podnikatelské činnosti se stala v podstatě závislá na ochotě mateřských společností financovat OKD, které ovšem namísto skutečné podpory OKD této společnosti odebraly maximum výnosu získaného provozní činností za současného zatížení vysokými závazky, takže tato společnost již nebyla schopna samostatně čelit jakékoliv hospodářské krizi a tedy také požadavkům svých věřitelů.
235. Pokud jde o postup mateřské společnosti NWR N.V. v letech 2011 a 2012, tedy v době nastupující ekonomické krize, tak tato namísto finanční podpory upřednostnila rozhodování o výplatě dividend bez ohledu na očekávatelná finanční rizika plynoucí z přirozené povahy podnikatelské činnosti OKD v souvislosti s objektivními očekávatelnými nepříznivými vlivy tržního prostředí. Smyslem činnosti koncernu NWR nebylo v daném okamžiku primárně zajištění prosperity OKD a této prosperity ekonomicky odpovídající čerpání zisku, ale maximální čerpání finančních prostředků bez ohledu na další prosperitu OKD, a tedy rovněž také bez ohledu na případný úpadek OKD a uspokojení závazků věřitelů OKD. Napadená právní jednání pak byla ve své podstatě vyvrcholením výše popsané politiky koncernu NWR, která tímto završila poněkud egocentrický způsob řízení koncernu vytvořením tak nepříznivého ekonomického stavu, ze kterého již nebylo bez pomoci jiných osob návratu. Z výše uvedeného jednání měly majetkový prospěch především osoby ovládající koncern NWR, které v letech 2011 a 2012

čerpaly dividendy NWR Plc a na které dnes nijak nedoléhá tíha závazků spol. OKD vzniklá v důsledku jejich způsobu řízení koncernu.

236. Přestože by Restrukturalizaci 2014 bylo možno vnímat jako dobře míněný pokus o záchranu poněkud podceněné ekonomické situace v letech 2010, 2011 a 2012, tak následný časový vývoj jednoznačně ukázal, že skupina NWR již v následujících letech nikdy nevložila do OKD takové finanční prostředky, jaké v důsledku rozhodnutí o výplatě dividend získala a zvrátila tak riziko úpadku, které plynulo především z neschopnosti splácet závazky z dluhopisů jak ostatně konstatoval také Vrchní soud v Olomouci. Neochota osob ovládajících koncern NWR poskytnout OKD jako subjektu, který byl dlouhá léta základním zdrojem příjmu koncernu potřebnou finanční kompenzaci, se projevila také v požadavcích NWR na finanční podporu od státu v letech 2015 a 2016, kdy v okamžiku neochoty státu tuto kompenzaci poskytnout, ponechala skupina NWR a osoby ovládající koncern společnost OKD v úpadku, která byla následně nucena podat insolvenční návrh se všemi jeho důsledky.
237. KSZ tak usuzuje, že na rozhodnutí o výplatě dividend v letech 2011 a 2012 nelze nahlížet jako na přepjatý ekonomický optimismus, ale spíše jako na záměr na zajištění maximálního zisku pro akcionáře bez ohledu na další ekonomický vývoj OKD a s tím související ztrátu uspokojení věřitelů, z čehož plyne závěr o srozměnění s tímto následkem. Přitom již v okamžiku rozhodování o výplatě dividend zde byli věřitelé z dluhopisů dle Indenture 2010 a věřitelé z ECA facility, kteří mohli zcela legitimně očekávat, že jak OKD, tak celý koncern NWR bude činit maximální opatření k tomu, aby dostal svým závazkům. Skutečnost však byla opačná. Uvedeným věřitelům tak nezbylo než přihlásit své pohledávky do insolvenčního řízení a očekávat pouze poměrné uspokojení jejich pohledávek, které jim poskytl reorganizační plán OKD, jako nejlepší východisko z úpadkové situace.
238. **Vzhledem ke skutečnosti, že KSZ není stranou řízení, vyhrazuje si sdělení svého konečného procesního stanoviska v průběhu jednání před soudem.**

JUDr. Robert Hradišťan v.r.
státní zástupce

Za správnost vyhotovení :
Zuzana Koryntová

Zuzana
Koryntová

Digitálně podepsal
Zuzana Koryntová
Datum: 2021.06.07
10:48:53 +02'00'

Příloha

Zápis ze zasedání představenstva OKD č. 44, 45, 46 a 47